

OCENA

**STARTU REPREZENTACJI POLSKI
W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW
TROKI (LITWA)
2-6.08.2017**

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w wioślarstwie
w Mistrzostwach Świata Juniorów**

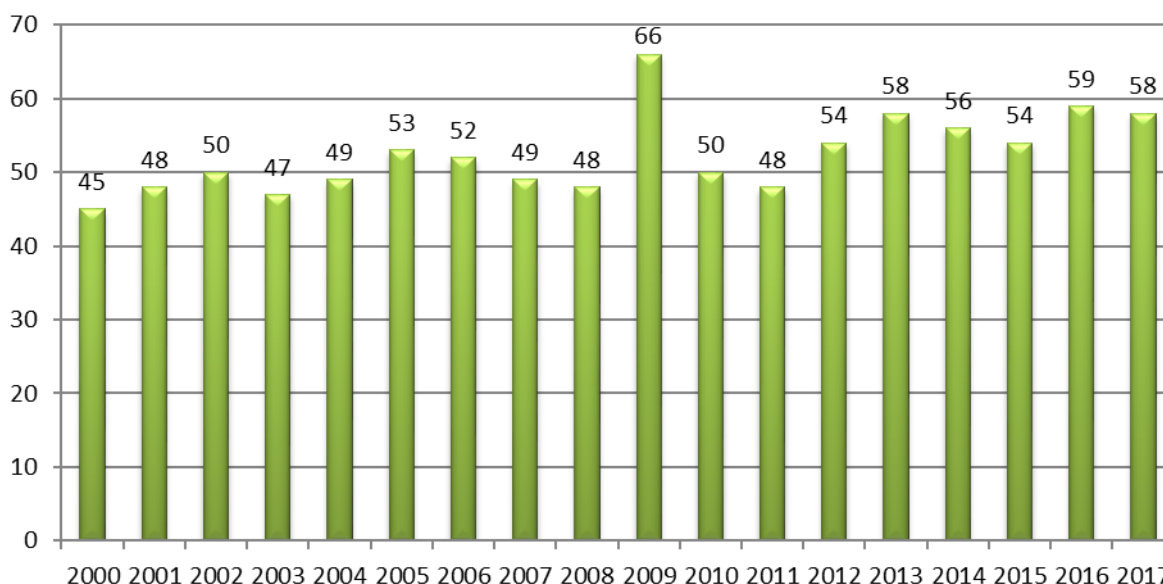
2 – 6 sierpnia 2017

Troki (Litwa)

I. WSTĘP

Tegoroczne Mistrzostwa Świata Juniorów rozegrano po czterech latach ponownie w Trokach pod Wilnem. Poprzednie Mistrzostwa Świata Juniorów na tym torze rozegrano w 2002 i 2013 roku, a w międzyczasie, w 2016 roku rozegrano tam jeszcze Mistrzostwa Europy Juniorów. Wystartowało w nich 752 zawodniczek i zawodników w 255 osadach z 58 państw ze 151 zrzeszonych obecnie w Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA.

ILOŚĆ PAŃSTW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 2000-2017

Była to trzecia ilość startujących państw w historii rozgrywania Mistrzostw Świata Juniorów. Jedynie raz, w 2009 roku we francuskim Brive-la Gaillarde zdarzyło się, że startowało ich zdecydowanie więcej bo, aż 66. Natomiast w ubiegłym roku w Rotterdamie wystartowała tylko jedna federacja więcej, a w 2013 roku także w Trokach było ich tyle samo. Od 2012 roku widać tendencję stabilizacji ilości biorących udział w Mistrzostwach Świata Juniorów na poziomie powyżej 54 federacji wioślarskich.

W Trokach rozegrano po raz ostatni jeszcze 13 konkurencji – siedem męskich i sześć żeńskich.

Konkurencje kobiece

- JW1x – jedynka junierek
- JW2x – dwójka podwójna junierek
- JW2- - dwójka bez sterniczki junierek
- JW4- - czwórka bez sterniczki junierek
- JW4x – czwórka podwójna junierek
- JW8+ - ósemka junierek

Konkurencje męskie

- JM1x – jedynka juniorów
- JM1x – dwójka podwójna juniorów
- JM2- - dwójka bez sternika juniorów
- JM4- - czwórka bez sternika juniorów
- JM4x - czwórka podwójna juniorów
- JM8+ - ósemka juniorów
- JM4+ - czwórka ze sternikiem juniorów

Od przyszłego roku decyzją Kongresu FISA jaki odbył się 2 października w Sarasocie, w ramach wyrównywania szans obu płci dodatkowo rozgrywana będzie jeszcze kobieca czwórka ze sterniczką.

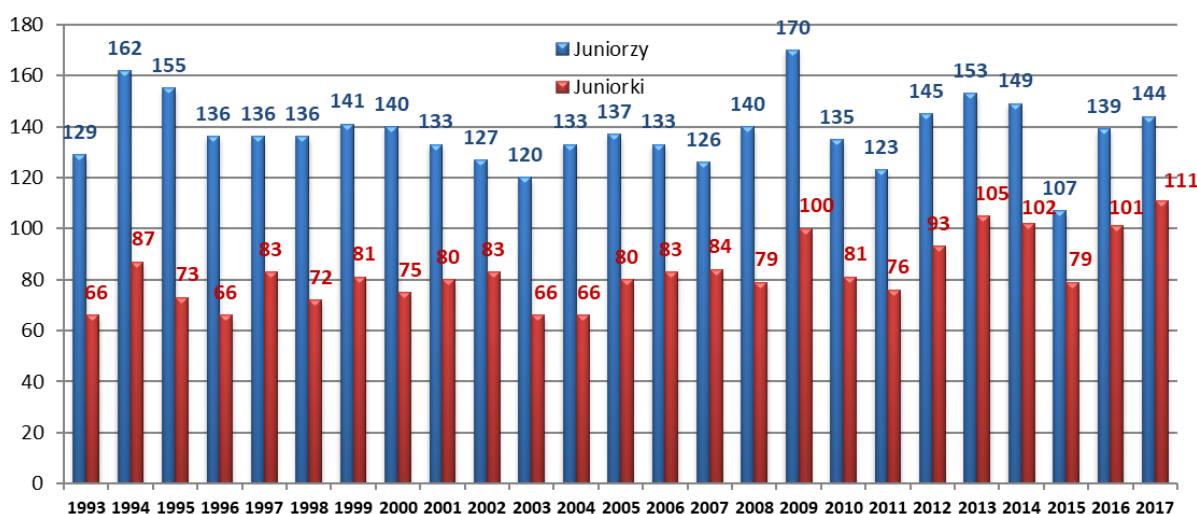
IŁOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD W POSZCZEGÓLNYCH KONKURENCJACH

Lp.	Konkurencja	Ilość startujących
1	Jedynka juniorów	37
2	Jedynka junierek	29
3	Dwójka podwójna junierek	28
4	Dwójka podwójna juniorów	27
5	Dwójka bez sternika juniorów	22
6	Czwórka bez sternika juniorów	21
7	Czwórka podwójna juniorów	18
8	Czwórka bez sterniczki junierek	17
9	Dwójka bez sterniczki junierek	15
10	Czwórka podwójna junierek	13
11	Ósemka juniorów	10
12-13	Ósemka junierek Czwórka ze sternikiem juniorów	9

Najwięcej osad do rywalizacji w Trokach zgłoszono juniorów, a następnie w jedykach junierek i dwójkach podwójnych junierek i juniorów. Wynika to głównie z przyjmowanego systemu szkolenia na całym świecie z przyczyn głównie zdrowotnych, ale i organizacyjnych. Przyczyny zdrowotne to przede wszystkim ochrona młodego, nie do końca ukształtowanego organizmu (szczególnie układu kostnego) w momencie, kiedy kandydat na przyszłego olimpijczyka rozpoczyna naukę wiosłowania. Wiosłowanie na wiosłach krótkich jest symetryczne, układ mięśni rozwija się równomiernie, natomiast w długich asymetryczne, gdzie występują pewnego rodzaju skrzywienia kręgosłupa. Przyczyny organizacyjne to przede wszystkim bezpieczeństwo na wodzie, mniejsza możliwość wywrócenia się, kiedy jedna osoba trzyma jednocześnie dwa wiosła oraz możliwość indywidualnego treningu bez wzajemnego uzależniania się zawodników.

Najmniej osad, podobnie jak w ubiegłym roku, zostało zgłoszonych w obu ósemkach i czwórce ze sternikiem, czyli osad wieloosobowych ze sternikami, które są najcięższe do treningu i prowadzenia, również z punktu widzenia materialnego.

IŁOŚĆ OSAD STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 1993-2017

W tegorocznych Mistrzostwach Świata rywalizowała rekordowa liczba 111 osad żeńskich i 144 męskich. Maksymalną liczbę 13 osad zgłosiły trzy federacje: Niemiec, USA i Włoch. O ile Niemcy i Amerykanie w tej kategorii wiekowej każdego roku zgłaszają do wszystkich konkurencji swoich reprezentantów, to teraz daje się zauważyć, że także Włosi wyraźnie zaczęli stawiać na ilość. Oczywiście poziom sportowy niektórych osad poszczególnych federacji, oprócz niemieckiej pozostawia niekiedy wiele do życzenia, ale z drugiej strony posiadają one taki potencjał zawodniczy i materialny, że mogą sobie na to pozwolić.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH OSAD - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	13
4	Litwa	9
5-8	Chiny, Nowa Zelandia, Ukraina, Wielka Brytania	8
9-14	Austria, Francja, Grecja, Holandia, Południowa Afryka, Rumunia	7
15-18	Białoruś, Chorwacja, Indie, Szwajcaria	6
19-22	Dania, Hiszpania, Polska , Rosja	5
23-30	Australia, Czechy, Łotwa, Mołdawia, Norwegia, Serbia, Szwecja, Uzbekistan	4
31-39	Argentyna, Belgia, Estonia, Kanada, Kazachstan, Macedonia, Słowenia, Turcja, Zimbabwe	3
40-50	Armenia, Azerbejdżan, Bułgaria, Chile, Gruzja, Izrael, Japonia, Meksyk, Portugalia, Sri Lanka, Tunezja	2
51-58	Albania, Irlandia, Maroko, Paragwaj, Słowacja, Urugwaj, Węgry, Wybrzeże Kości Słoniowej	1

JUNIORKI

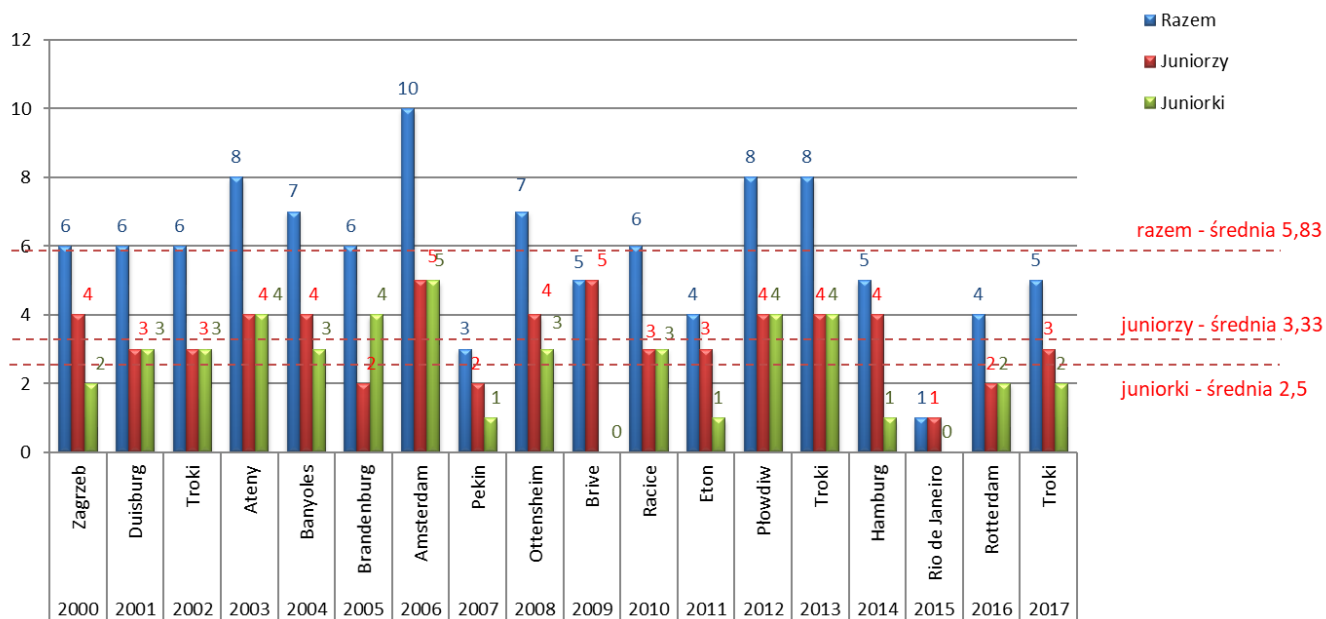
Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Chiny, Niemcy, USA, Włochy	6
5-10	Francja, Holandia, Litwa, Rumunia, Ukraina, Wielka Brytania	4
11-17	Austria, Białoruś, Grecja, Indie, Nowa Zelandia, Południowa Afryka, Szwajcaria	3
18-28	Australia, Chorwacja, Czechy, Estonia, Kanada, Kazachstan, Macedonia, Polska , Rosja, Słowenia, Szwecja	2
29-48	Argentyna, Belgia, Bułgaria, Chile, Dania, Gruzja, Hiszpania, Irlandia, Japonia, Łotwa, Maroko, Meksyk, Mołdawia, Norwegia, Portugalia, Serbia, Sri Lanka, Tunezja, Uzbekistan, Zimbabwe	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	7
4-5	Litwa, Nowa Zelandia	5
6-13	Austria, Chorwacja, Dania, Grecja, Hiszpania, Południowa Afryka, Ukraina, Wielka Brytania	4
14-27	Białoruś, Francja, Holandia, Indie, Łotwa, Mołdawia, Norwegia, Polska , Rosja, Rumunia, Serbia, Szwajcaria, Turcja, Uzbekistan	3
28-37	Argentyna, Armenia, Australia, Azerbejdżan, Belgia, Chiny, Czechy, Izrael, Szwecja, Zimbabwe	2
38-56	Albania, Bułgaria, Chile, Estonia, Gruzja, Japonia, Kanada, Kazachstan, Macedonia, Meksyk, Paragwaj, Portugalia, Słowacja, Słowenia, Sri Lanka, Tunezja, Urugwaj, Węgry, Wybrzeże Kości Słoniowej	1

- W konkurencjach żeńskich jeszcze Chińczycy zgłosili komplet osad. Co ciekawe reprezentacja tego kraju stosunkowo rzadko dotychczas startowała w Mistrzostwach Świata Juniorów, chyba, że rozgrywano je u nich jak to miało miejsce w 2007 roku, przed Igrzyskami Olimpijskimi w Pekinie.
- Piętnaście największych federacji zgłosiło w tym roku do Mistrzostw Świata połowę wszystkich osad, a z drugiej strony 32.8% uczestniczących federacji zgłosiło do rywalizacji jedną lub dwie osady.
- Dwie federacje – Irlandia i Maroko miały w swojej reprezentacji tylko osady żeńskie, a dziesięć federacji – Albania, Armenia, Azerbejdżan, Izrael, Paragwaj, Słowacja, Turcja, Urugwaj, Węgry i Wybrzeże Kości Słoniowej, miało tylko załogi męskie.
- Polska z pięcioma osadami zajmuje we wszystkich zestawieniach (ogólna, kobiet i mężczyzn) miejsce pod koniec ich górnej połowy.
- Była to piąta z najmniejszych ilości załóg w naszej reprezentacji juniorów na Mistrzostwach Świata w ostatnich osiemnastu latach po Mistrzostwach Świata 2015 roku Rio de Janeiro (jedna osada), 2007 roku w Pekinie (trzy osady) oraz 2011 roku w Eton i ubiegłego roku w Rotterdamie (po cztery osady). Podobnie małe pięć – osadowe reprezentacje mieliśmy jeszcze w 2009 i 2014 roku.

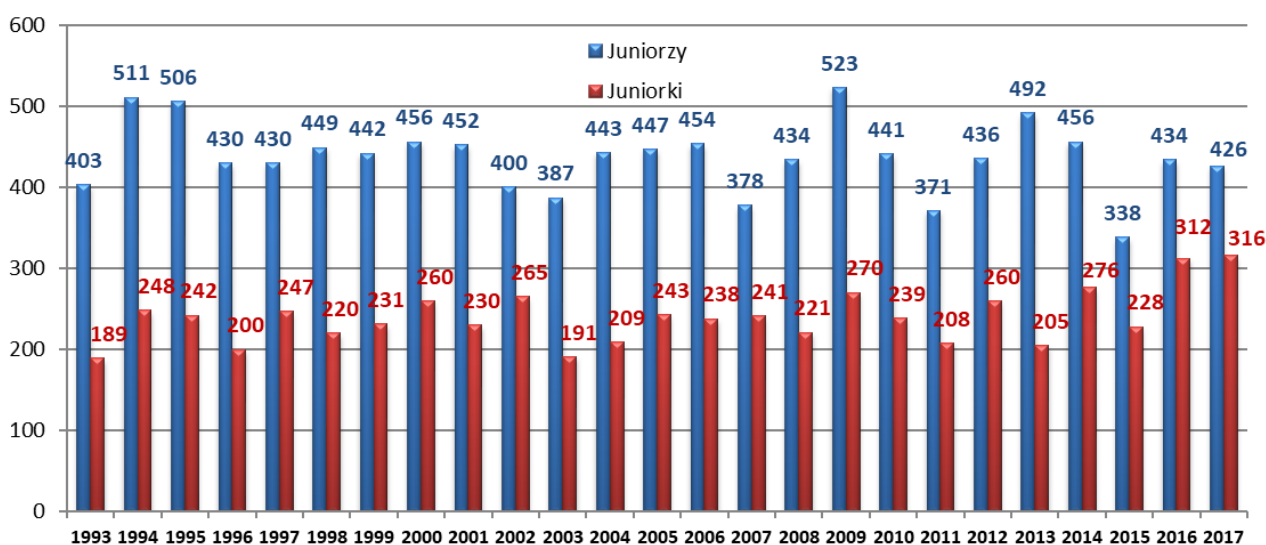
ILOŚĆ POLSKICH OSAD STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 2000-2017

- Natomiast dwukrotnie, w 2009 i 2015 roku polska reprezentacja w Mistrzostwach Świata Juniorów składała się wyłącznie z osad męskich.
- Jak widać z powyższego diagramu rekordowa ilość dziesięciu osad w omawianym okresie w polskiej reprezentacji była w 2006 roku. Trzykrotnie mieliśmy po osiem załóg, dwukrotnie po siedem i pięciokrotnie po sześć.

Maksymalna ilość w Mistrzostwach Świata Juniorów to obecnie 49 osób. W tym 22 zawodniczki i 27 zawodników. W tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów wystartowały 742 osoby, a w tym 316 zawodniczek i 426 zawodników. Na starcie stanęła rekordowa liczba zawodniczek ostatnich 25 latach i jedna z mniejszych ilości w tym okresie zawodników (dziewiętnasta z kolei ilość). Najwięcej do tej pory (niemal stu więcej niż w tym roku, w Trokach) zawodników wystartowało w 2009 roku, a najmniej w 2015 roku w Rio de Janeiro. Najmniej zawodniczek w porównywanym 25-leciu było w 1993 roku w Aarungen w Norwegii.

ILOŚĆ ZAWODNIKÓW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 1993-2017

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI STARTUJĄCYCH ZAWODNIKÓW - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	49
4-5	Rumunia, Wielka Brytania	34
6	Chiny	30
7	Rosja	27
8	Ukraina	26
9	Białoruś	25
10	Holandia	23
11	Litwa	22
12	Nowa Zelandia	21
13	Grecja	20
14-15	Austria, Szwajcaria	19
16-17	Czechy, Hiszpania	18
18-21	Australia, Chorwacja, Francja, Południowa Afryka	17
22	Indie	16
23-24	Dania, Polska	13
25	Kanada	10
26-28	Norwegia, Serbia, Węgry	9
29-30	Argentyna, Turcja	8
31	Estonia	7
32-36	Chile, Łotwa, Mołdawia, Szwecja, Uzbekistan	6
37	Słowenia	5
38-43	Armenia, Belgia, Bułgaria, Kazachstan, Macedonia, Zimbabwe	4
44-47	Azerbejdżan, Izrael, Japonia, Meksyk	3
48-54	Gruzja, Irlandia, Portugalia, Słowacja, Sri Lanka, Tunezja, Wybrzeże Kości Słoniowej	2
55-58	Albania, Maroko, Paragwaj, Urugwaj	1

- Maksymalną liczbę osób mieli Niemcy, Amerykanie i Włosi bo oni zgłosili swoje osady do wszystkich konkurencji.
- Jedenaście pierwszych w tym zestawieniu federacji, co stanowi 19% wszystkich startujących miało w swoich reprezentacjach połowę wszystkich startujących zawodniczek i zawodników.
- Z drugiej strony, aż 22 państwa, czyli 38% wszystkich startujących miało maksymalnie pięć osób w swoich reprezentacjach.
- Nasza reprezentacja z trzynastoma zawodniczkami i zawodnikami znalazła się w powyżej połowy wszystkich startujących, ale z pewnością, ani to miejsce w zestawieniu, ani ta ilość startujących w naszej reprezentacji nikogo nie zadowala. Przed naszą reprezentacją znalazły się praktycznie wszystkie federacje, może z wyjątkiem Kanady, a liczące się w szerszym zakresie w światowym wioślarstwie.

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość
1-4	Chiny, Niemcy, USA, Włochy	22
5	Rumunia	19
6-8	Białoruś, Czechy, Rosja	13
9	Wielka Brytania	12
10-12	Australia, Holandia, Ukraina	11
13-16	Francja, Indie, Litwa, Szwajcaria	9
17-18	Grecja, Nowa Zelandia	8
19	Austria	7
20-21	Kanada, Polska	6
22-23	Chorwacja, Południowa Afryka	5
24	Słowenia	4
25-28	Estonia, Kazachstan, Macedonia, Szwecja	3
29-36	Argentyna, Bułgaria, Chile, Dania, Irlandia, Japonia, Norwegia, Serbia	2
37-48	Belgia, Gruzja, Hiszpania, Łotwa, Maroko, Meksyk, Mołdawia, Portugalia, Sri Lanka, Tunezja, Uzbekistan, Zimbabwe	1

- W konkurencjach kobiet maksymalnie duże reprezentacje przywieźli Chińczycy, Niemcy, Amerykanie i Włosi. Z kolei w reprezentacji Rumunek zabrakło jedynek i dwójki podwójnej.

- Dziewięć pierwszych w zestawieniu reprezentacji miało w swoich szeregach połowę wszystkich startujących zawodniczek. Z drugiej strony aż 20 państw (41.7%) miało tylko jedną lub dwie zawodniczki.
- Polska z sześcioma zawodniczkami uplasowała się w pierwszej połówce federacji mających osady kobiece.

JUNIORZY

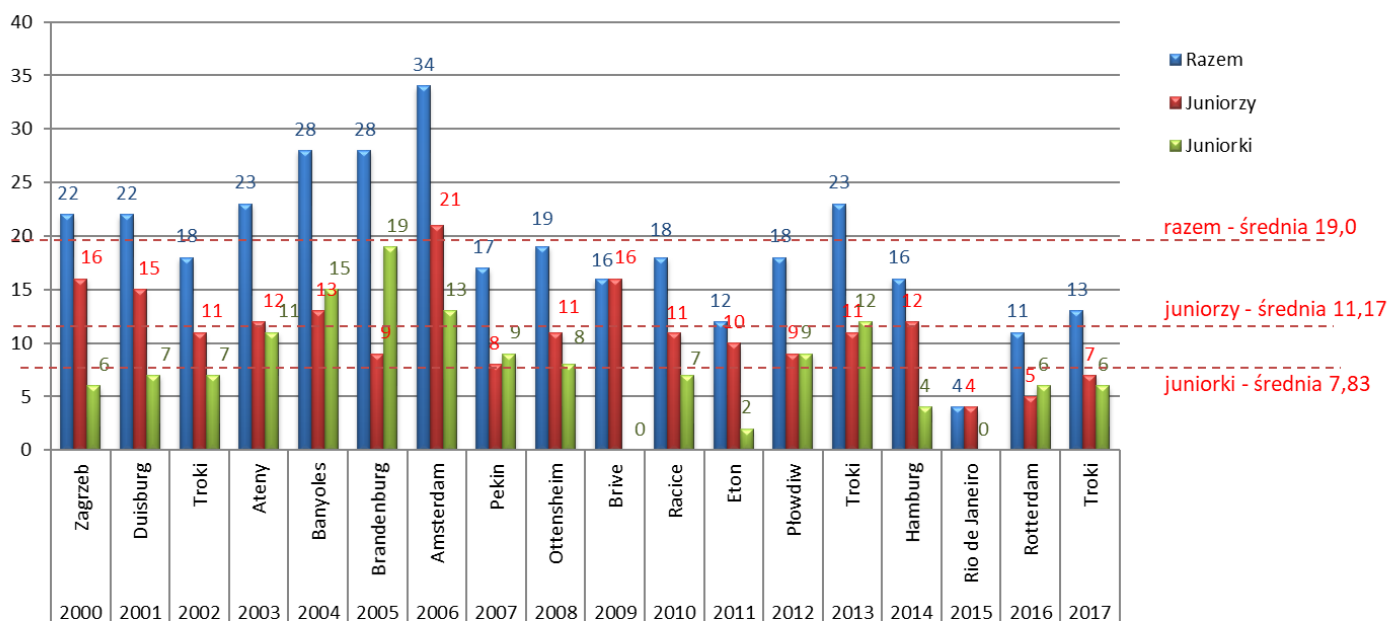
Lp.	Kraj	Ilość
1-3	Niemcy, USA, Włochy	27
4	Wielka Brytania	22
5	Hiszpania	17
6-7	Rumunia, Ukraina	15
8	Rosja	14
9-10	Litwa, Nowa Zelandia	13
11-16	Austria, Białoruś, Chorwacja, Grecja, Holandia, Południowa Afryka	12
17	Dania	11
18	Szwajcaria	10
19	Węgry	9
20-22	Chiny, Francja, Turcja	8
23-26	Indie, Norwegia, Polska , Serbia	7
27-28	Argentyna, Australia	6
29-32	Czechy, Łotwa, Mołdawia, Uzbekistan	5
33-36	Armenia, Chile, Estonia, Kanada	4
37-41	Azerbejdżan, Belgia, Izrael, Szwecja, Zimbabwe	3
42-45	Bułgaria, Meksyk, Słowacja, Wybrzeże Kości Słoniowej	2
46-56	Albania, Gruzja, Japonia, Kazachstan, Macedonia, Paragwaj, Portugalia, Słowenia, Sri Lanka, Tunezja, Urugwaj	1

- Trzy federacje miały w mistrzostwach komplet zawodników – Niemcy, Włosi i Amerykanie, a Brytyjczykom zabrakło do kompletu: skifisty, dwójki podwójnej i dwójki bez sternika.
- W konkurencjach męskich 12 federacji (21.4%), miało w swoich zespołach połowę wszystkich startujących mężczyzn. Natomiast z drugiej strony 15 państw (26.8%) miało maksymalnie po dwóch zawodników.
- Polska z siedmioma zawodnikami, podobnie jak w poprzednich zestawieniach zajęła miejsce w dolnej części pierwszej połowy startujących państw. Jednak w tym przypadku mniejsze reprezentacje mieli między innymi Czesi, Australia czy Kanada.

Tegoroczna reprezentacja juniorów była czwartą z najmniejszych, co do wielkości w przeciągu ostatnich osiemnastu lat po zespołach z 2007, 2015 i 2016 roku. Największą ekipę mieliśmy w 2006 roku w Mistrzostwach Świata w Amsterdamie.

Obecnie nie ma problemu finansowego, aby wysłać większą reprezentację, natomiast problemem jest jej poziom sportowy, aby nie przynosiła nam ona wstydu. Zauważalna jest tendencja spadkowa ilości startujących zawodniczek i zawodników w naszej reprezentacji, przy utrzymaniu podobnego poziomu i zasad selekcji. Niestety drastycznie spadł poziom szkolenia w sekcjach wioślarskich. Trenuje się zdecydowanie za mało objętościowo na poziomie juniora, a trening w sobotę lub w niedzielę, kiedy to zawodnik ma trochę więcej czasu od innych obowiązków stał się rzadkością. Również od momentu powszechnej dostępności do ergometrów wioślarskich, w naszej strefie klimatycznej drastycznie ograniczył się czas treningu specjalistycznego na wodzie, co w tej grupie wiekowej ma ogromny wpływ na ostateczny poziom sportowy osad.

**ILOŚĆ POLSKICH ZAWODNIKÓW STARTUJĄCYCH W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW
W LATACH 2000-2017**

**PROCENTOWY UDZIAŁ OSAD KOBIECYCH I MĘSKICH ORAZ ZAWODNICZEK I ZAWODNIKÓW W MISTRZOSTWACH
ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 2000-2017**

Rok	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Miejsce Mistrzostw Świata	CRO	GER	LTU	GRE	ESP	GER	NED	CHN	AUT
Ilość osad męskich	140	133	127	120	133	137	133	126	140
Ilość zawodników	456	452	400	387	443	447	454	378	434
% udział w całości startujących zawodników	63,7%	66,3%	60,2%	67%	67,9%	64,8%	65,6%	61,1%	66,3%
% udział w całości startujących osad	63,7%	66,3%	60,1%	67%	67,9%	64,8%	65,1%	61,1%	66,3%
Ilość osad żeńskich	75	80	83	66	66	80	83	84	79
Ilość zawodniczek	260	230	265	191	209	243	238	241	221
% udział w całości startujących zawodniczek	36,3%	33,7%	39,8%	33%	32,1%	35,2%	34,4%	38,9%	33,7%
% udział w całości startujących osad	36,3%	33,7%	39,9%	33%	32,1%	35,2%	34,9%	38,9%	33,7%
Ogólna ilość osad	215	213	210	186	199	217	216	210	219
Ogólna ilość startujących	716	682	665	578	652	690	692	619	655

Rok	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Miejsce Mistrzostw Świata	FRA	CZE	GBR	BUL	LTU	GBR	BRA	NED	LTU
Ilość osad męskich	170	135	123	145	153	149	107	139	144
Ilość zawodników	523	441	371	436	486	456	338	434	426
% udział w całości startujących zawodników	66%	64,9%	64,1%	62,6%	61,6%	62,3%	59,8%	58,2%	57,4%
% udział w całości startujących osad	66%	64,9%	64,1%	62,6%	59,3%	59,3%	57,5%	57,9%	56,5%
Ilość osad żeńskich	100	81	76	93	105	102	79	101	111
Ilość zawodniczek	270	239	208	260	301	276	227	312	316
% udział w całości startujących zawodniczek	34%	35,1%	35,9%	37,4%	38,4%	37,7%	40,2%	41,8%	42,6%
% udział w całości startujących osad	34%	35,1%	35,9%	37,4%	40,7%	40,7%	42,5%	42,1%	43,5%
Ogólna ilość osad	270	216	199	238	258	251	186	240	255
Ogólna ilość startujących	793	680	579	696	784	732	565	746	742

Analizując powyższe zestawienie należy zauważyć, że od kilku lat wyrównuje się procentowy udział startujących w Mistrzostwach Świata Juniorów zawodniczek i zawodników. Należy przyjąć, że kiedy od przyszłego roku do programu mistrzostw dojdzie jeszcze jedna konkurencja żeńska (czwórka ze sterniczką) to może nastąpić równowaga, co zresztą jest celem polityki międzynarodowej federacji.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI OSAD W FINALE A - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Niemcy	11
2	Włochy	7
3	Rumunia	6
4-5	USA, Wielka Brytania	5
6	Południowa Afryka	4
7-11	Chiny, Chorwacja, Grecja, Nowa Zelandia, Szwajcaria	3
12-18	Białoruś, Dania, Francja, Hiszpania, Holandia, Rosja, Turcja	2
19-29	Australia, Belgia, Chile, Czechy, Kanada, Litwa, Meksyk, Polska , Szwecja, Ukraina, Uzbekistan	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Niemcy	5
2	Rumunia	4
3-4	Chiny, Włochy	3
5-7	Południowa Afryka, USA, Wielka Brytania	2
8-22	Belgia, Chile, Chorwacja, Czechy, Francja, Grecja, Hiszpania, Holandia, Kanada, Litwa, Nowa Zelandia, Szwecja, Polska , Rosja, Szwajcaria	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Niemcy	6
2	Włochy	4
3-4	USA, Wielka Brytania	3
5-13	Białoruś, Chorwacja, Dania, Grecja, Nowa Zelandia, Południowa Afryka, Rumunia, Szwajcaria, Turcja	2
14-21	Australia, Francja, Hiszpania, Holandia, Meksyk, Rosja, Ukraina, Uzbekistan	1

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ FINAŁOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość osad w finale/ Ilość zgłoszonych osad
1	Rumunia	85,7 %	6/7
2	Niemcy	84,6 %	11/13
3	Turcja	66,7 %	2/3
4	Wielka Brytania	62,5 %	5/8
5	Południowa Afryka	57,1 %	4/7
6	Włochy	53,8 %	7/13
7-10	Chorwacja	50 %	3/6
	Szwajcaria		3/6
	Chile		1/2
	Meksyk		1/2
11	Grecja	42,9 %	3/7
12-14	Dania	40 %	2/5
	Hiszpania		2/5
	Rosja		2/5
15	USA	38,5 %	5/13
16-17	Chiny	37,5 %	3/8
	Nowa Zelandia		3/8
18-20	Białoruś	33,3 %	2/6
	Belgia		1/3
	Kanada		1/3
21-22	Francja	28,6 %	2/7
	Holandia		2/7
23-26	Australia	25 %	1/4
	Czechy		1/4
	Szwecja		1/4
	Uzbekistan		1/4
27	Polska	20 %	1/5
28	Ukraina	12,5 %	1/8
29	Litwa	11,1 %	1/9

Jednym z kryteriów określania poziomu sportowego osad, a przez to i całej reprezentacji w wioslarstwie jest awans do finałów A, czyli do bezpośredniej walki o medale oraz tzw. skuteczność finałowa. Jest to stosunek osad zakwalifikowanych do finału A, do wszystkich zgłoszonych załóg danej reprezentacji.

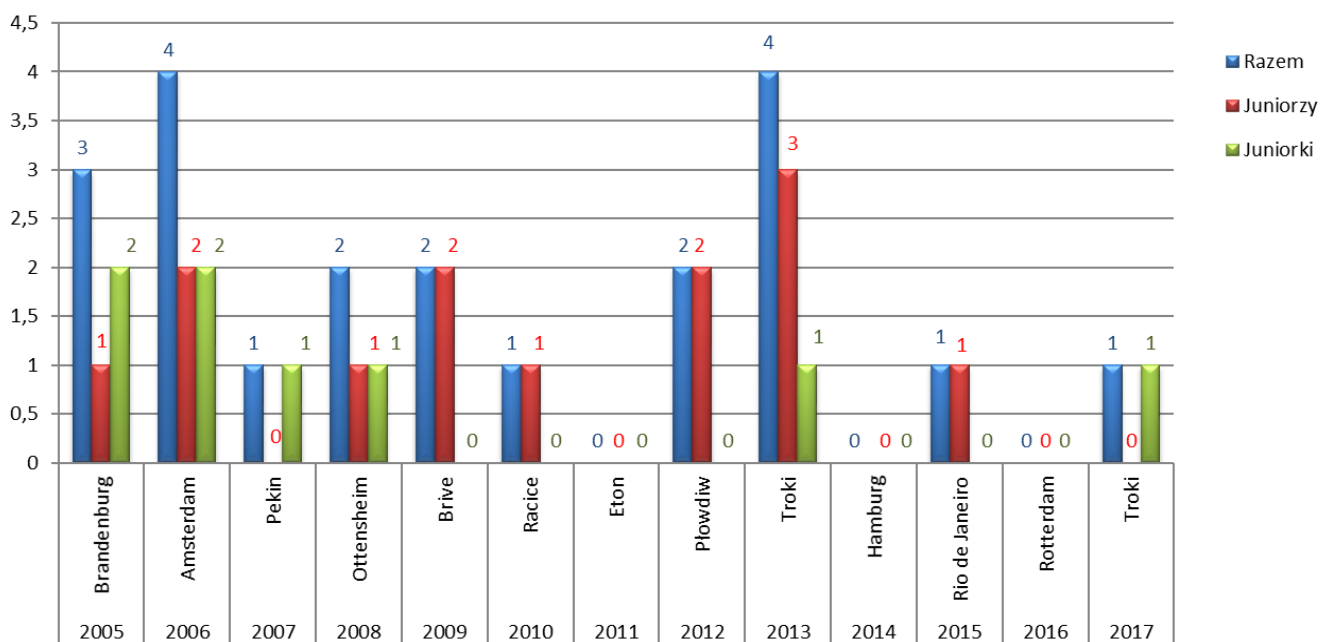
Dokładnie połowa uczestniczących w tegorocznych mistrzostwach państw zdołało zakwalifikować do finału A, czyli do ostatecznej rozgrywki o medale przynajmniej jedną osadę. Zdecydowanie, podobnie zresztą, jak co roku najwięcej kwalifikacji finałowych zdobyli Niemcy, którzy na trzynaście konkurencji w finałach A mieli osady w jedenastu konkurencjach. Pomimo tego w zestawieniach procentowej skuteczności finałowej zajęli drugie miejsce za reprezentacją Rumunii, która zgłaszając siedem załóg do finałów A wprowadzili aż sześć.

Pomiędzy reprezentacjami Niemiec i Rumunii z siedmioma osadami w finałach znaleźli się Włosi. Jednak oni mieli stosunkowo słabą skuteczność, gdyż do Trok przywieźli komplet trzynastu osad.

Wśród dużych reprezentacji, tzn. takich, którzy mieli swoje załogi, w co najmniej połowie konkurencji, wysoką skuteczność osiągnęli także Brytyjczycy i Południowa Afryka. Słabą Amerykanie, a tragiczną wręcz gospodarze – Litwini, czy Ukraina. Niestety tylko nieco powyżej tych dwóch nacji znalazła się nasza reprezentacja z 20% skutecznością finałową.

W konkurencjach żeńskich 22 federacje miały swoje osady w finałach A, co stanowi 45.8% wszystkich, które miały w nich swoje przedstawicielki, a w konkurencjach męskich 21 federacji, co stanowiło 37.5%. Stąd wniosek, że w konkurencjach kobiecych ogólny poziom startujących osad był bardziej wyrównany.

ILOŚĆ POLSKICH OSAD STARTUJĄCYCH W FINAŁACH A
MISTRZOSTW ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 2005-2017

Na powyżej zamieszczonym diagramie przedstawiono graficznie ilości polskich osad zakwalifikowanych do finałów A w ostatnich trzech cyklach olimpijskich oraz bieżącym roku. W ciągu tych trzynastu lat:

- W konkurencjach junierek dwa razy (w 2005 i 2006 roku) mieliśmy w finałach A po dwie osady, cztery razy (w 2007, 2008, 2013 i bieżącym roku) po jednej osadzie, a siedem razy (w 2009, 2010, 2011, 2012, 2014, 2015 2016 roku) w finałach nie było żadnej polskiej załogi kobiecej.
- W konkurencjach juniorów jeden raz (w 2013 roku) w finale A były trzy polskie załogi, trzy razy (w 2006, 2009 i 2012 roku) mieliśmy po dwie, cztery razy (w 2005, 2008, 2010 i 2015 roku) po jednej osadzie oraz pięciokrotnie (w 2007, 2011, 2014, 2016 i bieżącym roku) nie było w finałach A Mistrzostw Świata Juniorów żadnej męskiej osady juniorskiej.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW POD WZGLĘDEM ILOŚCI ZDOBYTYCH MEDALI – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Niemcy	7
2	Rumunia	6
3	Wielka Brytania	4
4-5	Szwajcaria	3
	USA	
6-9	Chorwacja	2
	Grecja	
	Południowa Afryka	
	Włochy	
10-17	Australia	1
	Białoruś	
	Czechy	
	Francja	
	Hiszpania	
	Kanada	
	Nowa Zelandia	
	Turcja	

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość medali
1-2	Niemcy	4
	Rumunia	
3-12	Chorwacja	1
	Czechy	
	Francja	
	Grecja	
	Hiszpania	
	Kanada	
	Południowa Afryka	
	Szwajcaria	
	USA	
	Wielka Brytania	

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość medali
1-2	Niemcy	3
	Wielka Brytania	
3-6	Rumunia	2
	Szwajcaria	
	USA	
	Włochy	
7-13	Australia	1
	Białoruś	
	Chorwacja	
	Grecja	
	Nowa Zelandia	
	Południowa Afryka	
	Turcja	

- W tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów siedemnaście federacji rozdzieliło pomiędzy siebie 39 medali co stanowi 29.3% wszystkich biorących udział państw. W ubiegłorocznych mistrzostwach było to 14 państw, dziewięć w juniorkach i jedenaście w juniorach.
- W konkurencjach junierek 18 medali w sześciu konkurencjach odebrały przedstawicielki 12 państw z pośród 48 mających w nich swoje osady (25%), a w konkurencjach męskich 21 medali odebrali przedstawiciele 13 federacji z pośród 56, co stanowi odpowiednio 23.2%.
- Najwięcej medali niemal tradycyjnie już w tej grupie wiekowej zdobyli Niemcy i to zarówno w juniorkach jak i juniorach. Chociaż w tym roku mieli ich ogólnie nieco mniej, bo „tylko” siedem. W konkurencjach kobiecych zdobyli jeden medal więcej, natomiast męskich trzy medale mniej. Dla tej reprezentacji była to jedna z najmniejszych ilości zdobytych medali w tej grupie wiekowej od 2005 roku co pokazuje poniższa tabela

Rok	Ilość medali
2005	12
2006	11
2007	11
2008	12
2009	9
2010	10
2011	10

Rok	Ilość medali
2012	6
2013	8
2014	9
2015	11
2016	10
2017	7

- Z państw, które miały medale w ubiegłorocznych mistrzostwach ubyło pięć i są to: Brazylia, Chiny, Dania, Holandia i Litwa, natomiast doszło ośmiu nowych, które zdobyły medale w tym roku i są to: Australia, Białoruś, Chorwacja, Francja, Hiszpania, Kanada, Szwajcaria i Turcja.
- Wśród tych federacji, które miały medale w tym i w poprzednim roku odpowiednio straciły lub zyskały:

Włosi	5 medali mniej	Rumuni	5 medali więcej
Niemcy i Amerykanie	3 medale mniej	Brytyjczycy	1 medal więcej
Czesi	2 medale mniej		
Południowa Afryka	1 medal mniej		

Natomiast Nowa Zelandia i Grecja zdobyły w obydwu latach taką samą ilość medali.

PROCENTOWA SKUTECZNOŚĆ MEDALOWA

Lp.	Kraj	% skuteczność	Ilość medali/ ilość zgłoszonych osad
1	Rumunia	85,7 %	6/7
2	Niemcy	53,8 %	7/13
3-4	Wielka Brytania	50 %	4/8
	Szwajcaria		3/6
5-7	Chorwacja	33,3 %	2/6
	Kanada		1/3
	Turcja		1/3
8-9	Grecja	28,6 %	2/7
	Południowa Afryka		2/7
10-11	Australia	25 %	1/4
	Czechy		1/4
12	USA	23,1 %	3/13
13	Hiszpania	20 %	1/5
14	Białoruś	16,7 %	1/6
15	Włochy	15,4 %	2/13
16	Francja	14,3 %	1/7
17	Nowa Zelandia	12,5 %	1/8

- Zdecydowanie najwyższą skuteczność medalową osiągnęli Rumuni, których niemal wszystkie zgłoszone do rywalizacji osady zdobywały medale.
- Na poziomie 50% skuteczność swoich reprezentacji mieli Niemcy, Brytyjczycy i Szwajcarzy.
- Na końcu tego zestawienia znaleźli się wprawdzie Nowozelandczycy i Francuzi, ale teoretycznie najniższą skuteczność medalową pokazali Włosi i Amerykanie, którzy przecież przywieźli kompletne reprezentacje.

W klasyfikacji medalowe liczy się kolor medali, a miejsce w klasyfikacji medalowej zawsze uzależnione jest przede wszystkim od ilości medali złotych. Tak więc, federacje które mają nawet łącznie mniej medali, ale mają medal złoty są w niej zawsze wyżej sklasyfikowani.

KLASYFIKACJA MEDALOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Rumunia	2 – 2 – 2
2	Wielka Brytania	2 – 1 – 1
3	Chorwacja	2 – 0 – 0
4	Niemcy	1 – 4 – 2
5-6	Szwajcaria	1 – 1 – 1
	USA	
7	Włochy	1 – 0 – 1
8-10	Australia	1 – 0 – 0
	Czechy	
	Hiszpania	
11-12	Grecja	0 – 1 – 1
	Południowa Afryka	
13-14	Białoruś	0 – 1 – 0
	Nowa Zelandia	
15-17	Kanada	0 – 0 – 1
	Francja	
	Turcja	

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1	Rumunia	2 – 1 – 1
2-5	Chorwacja	1 – 0 – 0
	Czechy	
	Hiszpania	
	Wielka Brytania	
6	Niemcy	0 – 3 – 1
7-8	Grecja	0 – 1 – 0
	Południowa Afryka	
9-12	Francja	0 – 0 – 1
	Kanada	
	Szwajcaria	
	USA	

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Złote-Srebrne-Brązowe
1-2	Niemcy	1 – 1 – 1
	Wielka Brytania	
3-4	Szwajcaria	1 – 1 – 0
	USA	
5	Włochy	1 – 0 – 1
6	Australia	1 – 0 – 0
7	Chorwacja	
8	Rumunia	0 – 1 – 1
9-10	Białoruś	0 – 1 – 0
	Nowa Zelandia	
11-13	Grecja	0 – 0 – 1
	Południowa Afryka	
	Turcja	

Liderem klasyfikacji medalowej w tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów jest Rumunia, podobnie jak w konkurencjach junierek. W ubiegłym roku na czele byli Włosi (również wśród junierek). W obu latach klasyfikację medalową juniorów wygrywali Niemcy.

- Trzy federacje – Rumuni, Brytyjczycy i Chorwaci zdobyli po dwa złote medale, natomiast w rozbiu na konkurencje kobiece i męskie więcej niż jeden medal mieli Rumuni w juniorkach.

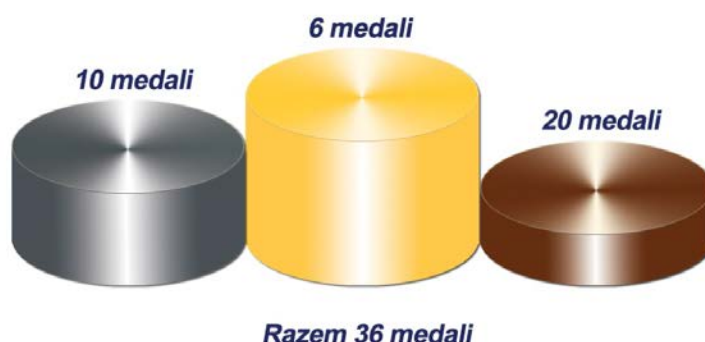
- Niestety nasza reprezentacja czwarty raz z rzędu, a dziesiąty w osiemnastoletniej historii od 2000 roku wraca z Mistrzostw Świata Juniorów bez medalu. Wioślarstwo, jak już wiele razy wspomniano jest tzw. „sportem późnym”, w którym średnia wieku zawodników startujących w Igrzyskach Olimpijskich wynosi ponad 27 lat, a medalistów około 29 lat, dlatego nie można zbyt wcześnie rozpoczynać, kiedy 17-18 latkowie nie zdobywają medali, bo najważniejsze jest to co będzie się z nimi działo w ich karierze sportowej przez najbliższe dziesięć lat.

**ILOŚĆ ZDOBYWANYCH MEDALI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW
PRZEZ POLSKĄ REPREZENTACJĘ W LATACH 2000-2017**

Lp.	Ilość medali	Miejsce w klasyfikacji
2000	1	11-19
2001	0	-
2002	2	6-10
2003	2	6-10
2004	3	3-7
2005	1	7-14
2006	1	12-15
2007	0	-
2008	0	-
2009	1	9-16
2010	0	-
2011	0	-
2012	0	-
2013	3	4
2014	0	-
2015	0	-
2016	0	-
2017	0	-

Tak więc nadal pozostaje aktualna ilość 36 medali zdobytych przez kolejne reprezentacje juniorów w dotychczasowej historii polskiego wioślarstwa.

*1967-1984 - Mistrzostwa FISA Juniorów
od 1985 roku - Mistrzostwa Świata Juniorów*

Potencjał reprezentacji rywalizujących w każdej imprezie mistrzowskiej pokazuje kolejność w punktacji drużynowej ogólnej oraz w rozbiciu na konkurencje męskie i kobiece. Punkty zdobywane są za miejsca I-VIII wg zasady: I miejsce – 9 pkt., II – 7, III – 6, IV – 5, V – 4, VI – 3, VII – 2, VIII – 1.

Punktacja oddaje to czego nie widać w klasyfikacji medalowej. Może się przecież zdarzyć, że zabraknie medali, bo zabrakło gwiazd, szczęścia czy też zostały popełnione błędy taktyczne w rozegraniu półfinałów lub finałów, jednak ten potencjał poszczególne osady posiadają i przy następnym rozegraniu wyścigu w tym samym zestawieniu może być ujawniony.

PUNKTACJA DRUŻYNOWA – OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	66
2	Rumunia	46
3	Wielka Brytania	41
4	Włochy	36
5	USA	33
6	Chorwacja	25
7	Szwajcaria	22
8	Południowa Afryka	21
9	Grecja	17
10	Nowa Zelandia	14
11	Białoruś	13
12-14	Czechy, Dania, Hiszpania	12
15-17	Chiny, Francja, Rosja	11
18	Turcja	10
19	Australia	9
20	Holandia	8
21	Kanada	6
22-24	Belgia, Litwa, Uzbekistan	5
25-29	Chile, Meksyk, Polska , Szwecja, Ukraina	4
30-33	Argentyna, Irlandia, Mołdawia, Norwegia	2
34-35	Austria, Łotwa	1

JUNIORKI

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Rumunia	31
2	Niemcy	30
3	Wielka Brytania	18
4	Włochy	14
5	USA	12
6-7	Chiny, Czechy	11
8	Południowa Afryka	10
9-10	Chorwacja, Hiszpania	9
11-12	Francja, Grecja	7
13-15	Kanada, Rosja, Szwajcaria	6
16-18	Belgia, Holandia, Litwa	5
19-21	Chile, Polska , Szwecja	4
22	Nowa Zelandia	3
23-24	Białoruś, Irlandia	2
25	Meksyk	1

JUNIORZY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Niemcy	36
2	Wielka Brytania	23
3	Włochy	22
4	USA	21
5-6	Chorwacja, Szwajcaria	16
7	Rumunia	15
8	Dania	12
9-11	Białoruś, Nowa Zelandia, Południowa Afryka	11
12-13	Grecja, Turcja	10
14	Australia	9
15-16	Rosja, Uzbekistan	5
17-18	Francja, Ukraina	4
19-21	Hiszpania, Holandia, Meksyk	3
22-24	Argentyna, Mołdawia, Norwegia	2
25-27	Austria, Czechy, Łotwa	1

- Na czele ogólnej punktacji drużynowej tradycyjnie już znaleźli się Niemcy. Niemcy wygrali wszystkie ogólne punktacje drużynowe w tej grupie wiekowej w rozpatrywanym w tym materiale okresie ostatnich trzech cykli olimpijskich. Z tym, że w bieżącym roku wygrywając mieli najmniejszą ilość punktów. W pierwszej trójce państw punktacji łącznej Mistrzostw Świata Juniorów rozgrywanych w latach 2005-2017 oprócz Niemców pojawiło się jeszcze pięć federacji. Włosi – dziewięć razy (na 13 możliwości), Rumuni – 9 razy, Amerykanie – 4 razy, Chiny – 2 razy. Jeden raz Australia i obecnie po raz pierwszy Wielka Brytania.

- Łącznie 35 federacji z 58 startujących (60.3%) zdobyła punkty w tegorocznych Mistrzostwach Świata. W ubiegłym roku było to 50.85%, co oznacza, że poziom jeszcze bardziej się wyrównał. W konkurencjach kobiecych 25 federacji, co stanowi 52.1% ogółu mających swoje osady w tych konkurencjach (w ubiegłym roku było 40%), a w męskich 27 federacji, czyli 48.2% ogółu mających osady męskie (w ubiegłym roku 50%).
- W punktacji kobiet Niemki uległy Rumunkom jednym punktem i była to ich druga przegrana od Mistrzostw Świata 2007 roku w Pekinie, gdzie Chinki u siebie wyprzedziły Niemki o 2 pkt. Natomiast w ubiegłorocznych mistrzostwach wyprzedziły je Włoszki o 6 pkt. W latach 2008-2017 w pierwszej trójce punktacji drużynowej konkurencji kobiecych obok Niemców bywały jedynie pięć innych federacji. Rumunki – siedem razy, Amerykanki - sześć razy (przez dziesięć lat), a Włoszki – cztery razy, Chinki – dwa razy i w tym roku po raz pierwszy Brytyjki.
- W punktacji drużynowej konkurencji męskich Niemcy zawsze byli na czele podobnych zestawień, a oprócz Niemców w dziewięcioletniej historii Mistrzostw Świata Juniorów w pierwszej trójce zawsze byli jeszcze Włosi, a oprócz tych dwóch federacji byli jeszcze Rumuni i Brytyjczycy – po trzy razy i po razie Australijczycy, Grecy, Amerykanie oraz Polacy po wspaniałych Mistrzostwach Świata Juniorów 2013 roku w Trokach, gdzie nasze męskie osady juniorów zdobyły jedyny raz trzy medale.
- Niestety w tym roku w Trokach punkty dla naszej reprezentacji zdobyły jedynie kobiety zajmując piąte miejsce w czwórce bez sterniczki.

ILOŚĆ PUNKTÓW I MIEJSCA REPREZENTACJI POLSKI JUNIORÓW W MISTRZOSTWACH ŚWIATA W LATACH 2005-2017

RAZEM

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Miejsce Mistrzostw	Brandenburg GER	Amsterdam NED	Pekin CHN	Linz AUT	Brive FRA	Racice CZE	Eton GBR	Plovdiv BUL	Troki LTU	Hamburg GER	Rio de Janeiro BRA	Rotterdam NED	Troki LTU
Ilość punktów	18	24	4	8	11	3	0	11	26	1	4	1	4
Miejsce w punktacji	8	4-5	24-25	14-16	14-15	24	-	15-16	6	30-31	23-27	26-30	25-29

JUNIORKI

ROK	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Ilość punktów	3	4	0	0	0	4	5	0	0	1	4
Miejsce w punktacji	19	13-15	-	-	-	15-17	14-15	-	-	17-19	19-21

JUNIORZY

ROK	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017
Ilość punktów	1	4	11	3	0	7	21	1	4	0	0
Miejsce w punktacji	23-26	19-20	8-9	20-21	-	12-14	3	26-28	16-20	-	-

Z przedstawionych zestawień wyraźnie widać, że były to jedne z najłabszych występów reprezentacji polskich juniorów na Mistrzostwach Świata. Polska z czterema punktami zajęła niemal identyczne miejsca jak w roku ubiegłym. W porównywanym okresie od 1995 roku, a więc przez 23 lata, tylko pięciokrotnie mieliśmy mniejszą ilość punktów i trzykrotnie identycznie po 4 punkty.

**ILOŚĆ ZDOBYTYCH PUNKTÓW PRZEZ REPREZENTACJĘ POLSKI WE WSZYSTKICH
MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW W LATACH 1995-2017**

Rok	Ilość punktów	Rok	Ilość punktów	Rok	Ilość punktów
1995	19	2003	27	2011	0
1996	17	2004	30	2012	11
1997	22	2005	18	2013	26
1998	16	2006	24	2014	1
1999	17	2007	4	2015	4
2000	17	2008	8	2016	1
2001	3	2009	11	2017	4
2002	22	2010	3		

Najlepsze lata naszych juniorów pod względem ilości zdobytych punktów to 2003, 2004 i 2013. (zostały w tabeli zaznaczone kolorem czerwonym).

II. WARUNKI ORGANIZACJI WYJAZDU ORAZ POBYTU I STARTU W MISTRZOSTWACH ŚWIATA JUNIORÓW

Tor wioślarski w Trokach usytuowany jest na naturalnym jeziorze Galve oddalonym o 27 km od stolicy Litwy, Wilna. Jezioro jest bardzo malowniczo położone, otoczone lasami i pełne przepięknych wysepek. Na jednej z nich usytuowany został, w samym sercu Trok, wielki zamek zbudowany w XIV wieku przez księcia Litewskiego Giedymina. Niegdyś stare Troki były drugą stolicą litewską. Z boku w oddali nad jeziorem przepięknie prezentuje się pałac polskiej rodziny Tyszkiewiczów.

Cała baza Mistrzostw Świata oparta została o olimpijskie centrum treningowe dla litewskich wioślarzy i kajakarzy. Kiedyś za czasów istnienia ZSRR był to jeden z głównych ośrodków przygotowań reprezentacji radzieckich wioślarzy.

W trakcie rozgrywania mistrzostw panowały zmienne warunki atmosferyczne. Na terenie centrum szkoleniowego w wiosce wioślarskiej zapewniono odpowiednią ilość oznakowanych miejsc na łodzie. Panował jednak tu spory tłok ze względu na bardzo małą przestrzeń. Na mecie postawiono tymczasowe, prowizoryczne trybuny, a sanitariaty oparto o system kabin Toi-Toi.

Regaty rozegrano zgodnie z systemem eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewidzianego dla imprez mistrzowskich.

Pierwszy dzień	- środa 2.08.
	- Przedbiegi dla konkurencji do których zgłoszono powyżej 24 osad.
Drugi dzień	- Czwartek 3.08.
	- Pozostałe przedbiegi oraz repasaże dla konkurencji, których przedbiegi odbyły się poprzedniego dnia.
Trzeci dzień	- Piątek 4.08.
	- Repasaże dla konkurencji, których przedbiegi odbyły się drugiego dnia mistrzostw i ćwierć-finały dla konkurencji, do których zgłoszono powyżej 24 osad.
Czwarty dzień	- Sobota 5.08.
	- Półfinały A/B i C/D oraz finały C, D, E, F.
Piąty dzień	- Niedziela 6.08.
	- Finały A i B

Nasza reprezentacja bezpośrednio po skończeniu ostatniego zgrupowania w ośrodku COS-OPO Wałcz, po obiedzie w niedzielę - 30 lipca, udała się autokarem na Mistrzostwa Świata do Trok. Ze względu na dużą odległość zaplanowano po drodze nocleg w Hotelu Horeka w Ełku.

Polska Reprezentacja w wiosce wioślarskiej posiadała własny, przywieziony z kraju, obszerny namiot wyposażony w stoły, krzesła, stół do masażu, czy karimaty dla zawodników do wypoczynku. Reprezentacja zakwaterowana była na obrzeżu Trok w hotelu Trasalis, oddalonym od toru o około 6-8 minut jazdy autobusem lub 30-40 minut marszu pieszo. Organizatorzy zabezpieczyli autobusy kursujące wahadłowo pomiędzy torem a hotelami, w których mieszkali uczestnicy mistrzostw. W hotelu Trasalis ekipa zakwaterowana została w obszernych pokojach jedno i dwuosobowych. Pełne wyżywienie w systemie "szwedzkiego stołu" ekipa zabezpieczona miała w restauracji hotelowej. Posiłki były urozmaicone i w dowolnych ilościach. Dodatkowo poza posiłkami zabezpieczono zawodnikom w dowolnej ilości wodę mineralną.

Bezpośrednio po skończonych wyścigach finałowych, w niedzielę, reprezentacja udała się w drogę powrotną autokarem do kraju.

III. OCENA POZIOMU SPORTOWEGO

MISTRZOSTW ŚWIATA JUNIORÓW W ROTTERDAMIE

Najlepsze wyniki tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów zestawiono poniżej w tabeli. Dołączono rezultaty zwycięzców finałów A, a także odpowiednio podobne wyniki polskich załóg startujących w Rotterdamie. Pokazano także najlepsze rezultaty w poszczególnych konkurencjach, uzyskane we wszystkich dotychczas rozgrywanych Mistrzostwach Świata Juniorów z wyłączeniem wyników uzyskanych w 1999 roku w Mistrzostwach Świata Juniorów w bułgarskim Płowdiw, gdzie niespodziewanie, z trudno wytłumaczalnego do dzisiaj powodu, były one tak rekordowo rewelacyjnymi, że do dzisiaj nikt nie może się do nich nawet zbliżyć. Trudno uwierzyć w tłumaczenia o wysokiej temperaturze otoczenia i bardzo ciepłej wodzie, gdyż od tamtego czasu już dwukrotnie na tym samym torze odbyły się imprezy rangi mistrzostw świata – w 2012 juniorów i seniorów w konkurencjach nieolimpijskich, a w 2015 i bieżącym roku – młodzieżowców, w bardzo podobnych warunkach, a jednak wyniki w nich uzyskane znacznie od tamtych odbiegają.

Z analizy zamieszczonej tabeli widać, w tegorocznych Mistrzostwach Świata nie było warunków sprzyjających do osiągania rekordowych rezultatów, a najgorsze były podczas rozgrywania finałów, w trakcie, których pomimo, że przecież rywalizują w nich o medale bezpośrednio ze sobą najlepsze osady to w żadnym nie uzyskano najlepszego rezultatu danej konkurencji tegorocznych mistrzostw.

- Dziewięć najlepszych rezultatów poszczególnych konkurencji uzyskano w przedbiegach, trzy w repasażach i jeden w półfinałach.
- Pierwszego dnia mistrzostw uzyskano w czterech konkurencjach najlepsze rezultaty, drugiego w pięciu konkurencjach, trzeciego dnia w trzech i czwartego dnia w jednej.
- W ośmiu konkurencjach najlepsze rezultaty osiągnęły osady, które później również zdobyły w niej złoty medal.
- W jednej (JW1x) dokonała tego późniejsza srebrna medalistka swojej konkurencji.
- W trzech (JW4-, JW8+, JM8+) najlepsze rezultaty konkurencji osiągnęły osady, które ostatecznie były w nich czwarte.
- Natomiast w męskiej dwójce bez sternika najlepszy rezultat osiągnęli Hiszpanie, którzy ostatecznie zajęli dopiero dziesiąte miejsce.

Poniższa tabela pokazuje jak niesprzyjające warunki panowały w torze w trakcie rozgrywania finałów i o ile słabsze od najlepszych uzyskanych podczas tegorocznych Mistrzostw Świata miały osady zdobywając tytuł.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy czasu złotych medalistów do najlepszego rezultatu tej konkurencji uzyskanego w tegorocznych Mistrzostwach Świata w Trokach (sek.)		
1	JM4x	0.42
2	JW2x	1.31
3	JW8+	1.63
4	JM2x	1.77
5	JW4-	3.14
6	JM8+	3.95
7	JM1x	4.05
8	JM2-	4.58
9	JM4-	4.88
10	JW1x	5.32
11	JW2-	5.65
12	JW4x	5.97
13	JM4+	10.05

Konkurencja	Najlepszy czas na świecie uzyskany w Mistrzostwach Świata Juniorów w 1999 roku w Płowdiv		Następny najlepszy czas na świecie w Mistrzostwach Świata Juniorów		Najlepszy wynik W MŚJ w Trokach i etap rozgrywania	Osada która uzyskała	Najlepszy czas polskiej osady i etap mistrzostw	Zwycięzca konkurencji	Czas zwycięzcy	Czas polskiej osady w finale
JW1x	7:14.64	GER	2016 r.	ITA 7:34.58	7:53.40 Przedbieg	Południowa Afryka	-	Hiszpania	7:58.72	-
JM1x	6:31.67	EST	2004 r.	ROU 6:57.50	7:00.68 Przedbieg	USA	7:11.17 Ćwierćfinał	USA	7:04.73	7:31.43 Finał B
JW2-	7:08.00	FRA	2016 r.	ITA 7:15.85	7:30.18 Półfinał	Rumunki	-	Rumunia	7:35.83	-
JM2-	6:19.81	GER	2016 r.	GRE 6:32.51	6:46.53 Repsaż	Hiszpanie	-	Chorwacja	6:51.11	-
JW2x	6:50.47	NOR	2009 r.	GER 7:03.18	7:08.82 Przedbieg	Wielka Brytania	7:34.54 Przedbieg	Wielka Brytania	7:10.13	7:42.82 Finał E
JM2x	6:08.66	POR	2013 r.	ROU 6:21.73	6:32.28 Przedbieg	Australia	6:44.25 Przedbieg	Australia	6:34.05	6:46.22 Finał C
JM4+	5:59.50	GBR	2006 r.	ROU 6:11.90	6:23.66 Przedbieg	Włosi	-	Włochy	6:33.71	-
JW4-	6:27.72	GER	2016 r.	GER 6:42.17	6:54.61 Przedbieg	Chinki	6:58.48 Półfinał	Chorwacja	6:57.75	7:09.00 Finał A
JM4-	5:46.72	AUS	2016 r.	ROU 5:58.85	6:10.55 Przedbieg	Wielka Brytania	-	Wielka Brytania	6:15.43	-
JW4x	6:12.84	GER	2013 r.	ROU 6:30.52	6:40.30 Przedbieg	Rumunki	-	Rumunia	6:46.27	-
JM4x	5:39.41	SLO	2012 r.	ITA 5:52.96	6:04.55 Przedbieg	Szwajcarzy	6:05.22 Repsaż	Szwajcaria	6:04.97	6:22.43 Finał B
JW8+	6:05.99	ROU	2011 r.	GER 6:20.16	6:26.34 Repsaż	Rosjanki	-	Czechy	6:27.97	-
JM8+	5:20.92	POL	2012 r.	ITA 5:35.93	5:45.18 Repsaż	Rosjanie	-	Niemcy	5:49.13	-

W tabeli poniżej uszeregowano wszystkie konkurencje rozegrane w Mistrzostwach Świata w Trokach wg różnicy czasu pomiędzy najlepszym rezultatem uzyskanym w danej konkurencji w ich trakcie, a najlepszym (rekordowym) czasem tej konkurencji. Należy zaznaczyć, że w wioślarstwie najlepsze światowe czasy juniorów notowane są jedynie w trakcie Mistrzostw Świata.

Kolejność konkurencji pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu Mistrzostw Świata w Trokach do najlepszego rezultatu światowego juniorów w tej konkurencji (sek.)		
1	JM1x	3.18
2	JW2x	5.64
3	JW8+	6.18
4	JM8+	9.25
5	JW4x	9.78
6	JM2x	10.55
7	JM4x	11.59
8	JM4-	11.70
9	JM4+	11.76
10	JW4-	12.44
11	JM2-	14.02
12	JW2-	14.33
13	JW1x	18.82

Jak widać najbardziej zbliżony rezultat do rekordowego osiągnął amerykański Clark Dean oraz Brytyjki w dwójce podwójnej i ósemka Rosjanek w repasażu, która potem niestety nie zdobyła żadnego medalu. Natomiast najbardziej odległy wynik od rekordowego osiągnięto w jedyne junierek, chociaż trzeba też dodać, że obecnie rekordowy rezultat w tej konkurencji, uzyskany podczas ubiegłorocznych Mistrzostw Świata Juniorów w Rotterdamie przez Włoszkę Clarę Guerra jest na bardzo wysokim poziomie.

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Świata pod względem wielkości różnicy najlepszego czasu uzyskanego w Trokach do najlepszego czasu światowego konkurencji (sek.)		
1	JM4x	12.26
2	JM1x	13.67
3	JW4-	16.31
4	JM2x	22.52
5	JW2x	31.36

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Świata pod względem wielkości różnicy ich najlepszego czasu do najlepszego czasu konkurencji uzyskanego w Trokach (sek.)		
1	JM4x	0.67
2	JW4-	3.87
3	JM1x	10.49
4	JM2x	11.97
5	JW2x	26.02

Wśród pięciu polskich załóg startujących w Trokach rezultat najbardziej zbliżony do najlepszego wyniku światowego osiągnęła m czwórka podwójna juniorów, a następnie skifista, natomiast rezultat najbardziej odległy dwójka podwójna junierek, która zresztą okazała się najłabszą naszą osadą, zajmując 26 miejsce.

Podobnie jest przy porównaniu najlepszych rezultatów polskich osad do najlepszych osiągniętych w danej konkurencji. Bardzo zbliżony czas, a tym samym wysoki poziom sportowy miała męska czwórka podwójna, której do awansu do finału A zabrakło zaledwie 0.42 sek. Drugi rezultat w tym zestawieniu miała czwórka bez sterniczki junierek, która w mistrzostwach zajęła najwyższe miejsce z naszych osad. Zdecydowanie najłabszy wynik i tym razem miała dwójka podwójna junierek, różniący się od najlepszego w swojej konkurencji aż o 26 sek.

Poniżej zamieszczono dodatkowe zestawienie naszych osad startujących w tegorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów uszeregowanych wg różnicy pomiędzy rezultatem osiągniętym w swoim finale, rezultatem zwycięzcy finału A. Analizując to zestawienie należy mieć na uwadze, że tylko czwórka bez sterniczki junierek walczyła bezpośrednio w Finale A. Dwie polskie załogi (jedyńka i czwórka podwójna juniorów) występowały w finałach B, które

rozegrane zostały bezpośrednio przed finałami A, natomiast dwójka podwójna juniorów swój finał C i dwójka podwójna junierek – finał E, rozegrały poprzedniego dnia w sobotę, kiedy warunki w torze były korzystniejsze. Dlatego to zestawienie może być tylko informacyjne, bez głębszej analizy ze względu na zmieniające się warunki.

Kolejność polskich osad startujących w Mistrzostwach Świata pod względem wielkości różnicy czasu uzyskanego w finałach do czasu zwycięży w finale A (sek.)		
1	JW4-	11.25
2	JM2x	12.17
3	JM4x	17.46
4	JM1x	26.70
5	JW2x	32.69

Dla przedstawienia analizy walki o tytuły Mistrzów Świata, o podział medali, ale również walkę w całym finale załączono poniżej tabelę pokazującą różnice czasu na mecie pomiędzy złotymi i srebrnymi medalistami, złotym i brązowym medalistą oraz pomiędzy pierwszą i ostatnią osadą w finale. Dla pełniejszego obrazu walki w finale dokonano zestawienia różnicy rezultatów pomiędzy pierwszą i piątą osadą w finale, gdyż doświadczenie uczy, że nie zawsze ostatnia – szósta osada finału nienaciskana przez nikogo z tyłu, widząc już stratę i brak szans na jakikolwiek medal czy poprawę swojego miejsca, walczy z pełną determinacją do ostatniego metra. Robią się wtedy nienaturalnie duże różnice i zamazuje całkowicie obraz pełnej rywalizacji.

Różnica czasu I-II miejsce			Różnica czasu I-III miejsce			Różnica czasu I-V miejsce			Różnica czasu I-VI miejsce		
1	JW8+	0.43	1	JM8+	1.13	1	JM8+	7.02	1	JW1x	9.15
2	JW4x	0.45	2	JM4x	1.26	2	JW1x	8.48	2	JW8+	9.37
3	JM8+	0.97	3	JW8+	2.30	3	JW2-	8.84	3	JM4+	9.78
4	JW1x	0.98	4	JW1x	3.82	4	JW8+	9.36	4	JM4x	11.42
5	JM4x	1.09	5	JM4+	4.24	5	JM4x	9.60	5	JM4-	12.61
6	JW2x	1.19	6	JW4x	4.72	6	JM4+	9.73	6	JM8+	12.80
7	JM4-	1.69	7	JW2-	5.12	7	JW4-	11.25	7	JM2-	14.32
8	JW2-	2.96	8	JW2x	5.38	8	JM4-	11.42	8	JW2x	14.87
9	JM2x	3.02	9	JM1x	6.37	9	JW4x	12.53	9	JW4-	19.61
10	JW4-	3.12	10	JM2x	6.81	10	JM2x	12.88	10	JM1x	20.91
11	JM4+	3.20	11	JW4-	6.85	11	JM2-	13.45	11	JW4x	21.02
12	JM1x	3.25	12	JM4-	7.37	12	JW2x	13.54	12	JM2x	21.61
13	JM2-	3.39	13	JM2-	7.79	13	JM1x	15.04	13	JW2-	27.92

- Najbardziej wyrównaną walkę o złoty medal stoczyły osad junierek w ósemce i czwórce podwójnej.
- Natomiast o dalszy podział medali najbardziej wyrównana walka była dla odmiany w męskich ósemkach i czwórkach podwójnych.
- Najbardziej wyrównane finały były w ósemkach juniorów i jedynkach junierek. Z tym, że w jedynce junierek do końca walczyły wszystkie sześć skifistek.
- Z drugiej strony najmniej walki o medale na finiszu było w dwójkach bez sternika i jedynkach juniorów.
- Również najbardziej „rozciągnięte” finały były w jedynkach juniorów i dwójce bez sternika juniorów.
- Jak widać w finałach całkowicie straciły w torze kontakt ze stawką ostatnie osady w dwójkach bez sterniczki junierek, dwójkach podwójnych juniorów, czwórce podwójnej junierek, jedynce juniorów i czwórce bez sterniczki junierek.

IV. OCENA STARTU POLSKICH OSAD

KIEROWNICTWO

Gryczuk Bogusław	Dyrektor Sportowy/Kierownik
Jankowiak Artur	trener główny kadry juniorów
Jankowski Grzegorz	trener współpracujący
Gąszczak Michał	trener współpracujący
Gabryelewicz Krzysztof	trener współpracujący
Kliber Anna	trener współpracujący
Kozicka Anna	fizjoterapeuta
Uchański Jacek	lekarz

I. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI JUNIOREK JW4-

Skład osady	Rok ur.	Klub
Bugajska Sara	1999	AZS AWF Kraków
Wojtarowicz Barbara	1999	AZS AWF Kraków
Streng Barbara	2000	BTW Bydgoszcz
Grzella Paulina	1999	BKW Bydgoszcz

Trenerzy klubowi:

Iwona Wójcik Pietruszka	- AZS AWF Kraków
Marcin Badziągowski	- BTW Bydgoszcz
Grzegorz Jankowski	- BKW Bydgoszcz

Trener prowadzący w reprezentacji:

Grzegorz Jankowski

Prognoza wyniku: V-VIII miejsce

Ostateczny wynik: V miejsce

Do tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów w konkurencji czwórek bez sterniczki juniorek zgłoszono 17 osad. Przy tej ilości załóg system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje rozegranie trzech przedbiegów, z których pierwsze dwie osady bezpośrednio kwalifikowały się do półfinałów A/B. Następnie z dwóch repasaży po trzy pierwsze uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinałową. Pozostałe czwórki w finale C walczyły o miejsca 13-17. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze osady kwalifikowały się do walki o medale w finale A, pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-12.

W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata startowało 13 czwórek, a złotymi medalistkami były Niemki przed Włoszkami i Amerykankami, a w tegorocznych Mistrzostwach Europy w niemieckim Krefeld złoty medal zdobyły Chorwatki przed Niemkami i Rumunkami. Chorwaci i Rumuni na Mistrzostwa Świata do Trok przywieźli te same składy osobowe swoich czwórek, natomiast Niemcy całkiem inne zestawienie czwórki złożonej z dwóch siedemnastolatek i dwóch osiemnastolatek.

Nasza czwórka to ubiegłoroczne srebrne medalistki Mistrzostw Europy Juniorek, tegoroczne czwarte zawodniczki Mistrzostw Europy Juniorek i ósme w Mistrzostwach Świata Juniorek były najbardziej doświadczoną załogą spośród startujących polskich osad. W stosunku do roku ubiegłego ze względów zdrowotnych załoga zmieniła szlakową - Joannę Kocikowską, którą zastąpiła Barbara Streng. Osada zachowała tego samego trenera Grzegorza Jankowskiego, który realizował konsekwentnie swoją koncepcję trenerską. Wśród zawodniczek panowała dobra atmosfera i profesjonalne podejście do treningu godne naśladowania.

Polki w Trokach wystartowały trzykrotnie. W przedbiegu, półfinale i finale A, zajmując kolejno miejsca: drugie, trzecie i czwarte.

Zawodniczki rozpoczęły mistrzostwa dość udanie. Z przedbiegu do półfinału awansowały dwie pierwsze załogi i Polki minęły linię mety na drugim miejscu za Chinkami ze stratą 5.26 sek. Nasze zawodniczki walczyły trzy-czwarte dystansu, prowadząc nawet nieznacznie z Chinkami na półmetku (0.74 sek). W końcówce niestety nieco osłabły i przypląnęły na metę na drugiej

pozycji, kontrolując miejsce gwarantujące awans. Uzyskały przy tym piąty rezultat trzech przedbiegów.

W wyścigu półfinałowym do półmetka stworzyły się dwie pary walczących czwórek. Chorwatki z Rumunkami toczyły zaciętą walkę o zwycięstwo, a o trzecie miejsce premiowane awansem do finału A Polki z Włoszkami. Jednak za połową dystansu to Włoszki wyraźnie osłabły i nasza osada minęła linię mety na pewnym trzecim miejscu, które gwarantowało awans do głównego finału. Uzyskały znowu piąty rezultat dwóch półfinałów, ale różnica w czasach bezwzględnych wynosiła 5.13 sek. do czwartego rezultatu. Jednak wg trenera prowadzącego zawodniczki miały za zadanie wejść do finału tracąc jak najmniej sił.

W wyścigu finałowym nasza czwórka podjęła po starcie walkę o medal. Po pierwszych 500m płynęła na trzecim miejscu. Po 1000m na miejscu czwartym, ale nadal w walce o medal. Niestety za półmetkiem, podobnie jak w przedbiegu, nie starczyło już sił na walkę o strefę medalową. Na końcowych metrach dystansu nie miały sił odeprzeć zdecydowanego ataku Chinek i ostatecznie skończyły swój wyścig na pewnym piątym miejscu ze stratą 11.25 sek do złotych medalistek i 4.4 sek. do brązowego medalu.

Zwyciężyła osada Chorwacji, przed Rumunią i USA. W czwórce Chorwatek płynęły dwie zawodniczki z osady, która w ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata była przed Polską na siódmym miejscu, a w osadzie USA z ubiegłorocznych V-ce Mistrzyń Świata w tej konkurencji została jedna zawodniczka. W naszej osadzie zostały trzy zawodniczki z osady, która w ubiegłym roku zdobyła srebrny medal Mistrzostw Europy. Chyba zabrakło niestety zawodniczki z najważniejszej pozycji. Niestety doświadczenie wskazuje na fakt, że w tej grupie wiekowej nie ma jeszcze żadnej stabilizacji, a więc nie można być niczego pewnym. Dla przykładu analizując chociażby skład czwórki Amerykanek, które w obu ostatnich dwóch latach zdobyły brązowe medale. W ubiegłym roku w ich składzie startowały dwie siedemnastolatki i po jednej szesnastolatce i osiemnastolatce. W tym roku pozostała tylko ta najmłodsza, a doszły trzy nowe zawodniczki, w tym jedna brązowa medalistka w dwójce bez sterniczki z ubiegłego roku. Widać z tego, że jeżeli jest odpowiednio wysoki poziom rywalizacji krajowej to można z roku na rok budować od nowa składy osad na imprezę główną. Z drugiej strony pojawiły się w tegorocznych mistrzostwach w tej konkurencji całkiem nieznane Rumunki, z których żadna nie startowała w ubiegłym roku. W składzie tej osady wiosłowały trzy siedemnastolatki i tylko jedna osiemnastolatka, ale wszystkie o świetnych warunkach fizycznych, widać było dobrą selekcję i niezłe już przygotowanie. Na tych dwóch chociażby przykładach można zaryzykować stwierdzenie, że w naszym wioślarstwie niestety nie ma ani jednego, ani drugiego.

II. JEDYNKA JUNIORÓW JM1x

Skład osady	Rok ur.	Klub
Barański Fabian	1999	WTW Włocławek

Trener klubowy i prowadzący w reprezentacji:

Krzysztof Gabryelewicz

Prognoza wyniku: VI-VIII miejsce

Ostateczny wynik: IX miejsce

Do tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów zgłoszono skiffistów aż z 37 krajów, co było rekordem w historii tej imprezy. Rozegrano osiem przedbiegów, z których po dwóch pierwszych zawodników bezpośrednio awansowało do czterech ćwierćfinałów. Następnie z czterech repasaży także po dwóch pierwszych uzupełniło 24-osadową stawkę ćwierćfinałową. Pozostali skifiści walczyli w trzech półfinałach E/F/G, z których po dwóch pierwszych stanęło do walki w finale E o miejsca 25-30. Ostatni z każdego tych półfinałów stanął do walki w finale G o miejsca 35-37, a pozostali w finale F o miejsca 31-34. Z ćwierćfinałów trzech pierwszych awansowało do półfinałów A/B, trzech pozostałych do półfinałów C/D.

W ubiegłym roku wystartowało 29 skiffistów, a Mistrzem Świata w tej konkurencji został Litwin Armandas Kelmelis przed Niemcem i Brazylijczykiem. Wszyscy medaliści przeszli już do grupy młodzieżowej. W tamtym finale startowało także dwóch siedemnastolatków – Białorusin i Szwajcar, zajmując odpowiednio czwarte i piąte miejsce. Pierwszy w tym roku w ogóle nie wystartował, a drugi był ostatecznie dziesiąty. W tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorów złoty medal zdobył Niemiec przed Duńczykiem i Polakiem.

W naszej reprezentacji od dwóch lat na jedyńce startuje Fabian Barański. W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata Juniorów, startując na jedyńce zajął siedemnaste miejsce. Fabian Barański drugi sezon nie przegrał żadnego biegu podczas rywalizacji krajowej. To oczywiście stawiało go przed pozostałymi zawodnikami w kraju i w związku z jego dominacją trudno było podejmować decyzje, żeby zasilili inną osadę wielowiosłową. Dodatkowo zawodnik zdobył brązowy medal w tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorów w swojej konkurencji.

W Trokach Polak wystartował cztery razy. W przedbiegu, ćwierćfinale, półfinale i finale, zajmując kolejno: pierwsze, drugie, piąte i trzecie miejsce.

W przedbiegu przeciwnikami F. Barańskiego byli zawodnicy z Litwy, Uzbekistanu, Tunezji i Paragwaju. Żaden z tych zawodników nie startował w ubiegłym roku, do ćwierćfinałów kwalifikowało się dwóch zawodników. Niespodziewanie Polak od startu toczył bardzo wyrównaną walkę o zwycięstwo ze skifistą z Uzbekistanu. Ponad 1000 metrów nieznacznie prowadził reprezentant Uzbekistanu. Ostatecznie wygrał jednak Barański, ale różnice na poszczególnych punktach kontrolnych pomiaru czasu wynosiły kolejno 0.54 i 0.17 na korzyść Uzbeka oraz 0.33 i 1.68 na mecie na korzyść Polaka. Nasz skifista, pomimo walki osiągnął dopiero dziesiąty rezultat wszystkich ośmiu przedbiegów.

Po rezultatach z przedbiegów początkowo wydawało się, że rozstawienie na wyścig ćwierćfinałowy jest dla Polaka niezbyt niekorzystne. Nasz skiffista wystartował z Niemcem – tegorocznym Mistrzem Europy, Portugalczykiem, który wydawał się być w bardzo dobrej formie, bo uzyskał trzeci rezultat eliminacji, Łotyszem, który miał także lepszy rezultat w przedbiegach oraz Serbem i Słoweńcem. Ponad połowę dystansu czterech skiffistów, w tym także Polak, walczyło o trzy premiiowane awansem do półfinałów miejsca. Do tego momentu nasz zawodnik był czwarty, ale to jego atak spowodował, że tego pierwszy nie wytrzymał

Portugalczyk, a następnie Łotysz. Ostatecznie metę minął na drugim miejscu, ulegając Mistrzowi Europy – Niemcowi 4.22 sek, pewnie kwalifikując się do półfinałów. Uzyskany rezultat okazał się piątym wszystkich czterech ćwierćfinałów, choć rezultaty dwóch kolejnych skifistów były niemal identyczne.

Przeciwnikami Polaka w biegu półfinałowym byli: Amerykanin, który na tych Mistrzostwach był poza zasięgiem wszystkich rywali i zdobył ostatecznie złoty medal, Duńczyk, który zdobył srebrny medal w tegorocznych Mistrzostwach Europy oraz skifiści z Uzbekistanu, Białorusi i Szwajcarii, z którymi Fabian Barański w tym sezonie wygrywał. Tak, więc finał wydawał się bardzo realny. Założona taktyka polegała na przewiosowaniu pierwszej części dystansu jak najspokojniej z jak najmniejszą stratą do trzeciej, premiującej pozycji. Wiadomo było, że Białorusin pierwszą część dystansu popłynął ponad siły i zakładano, że będzie jak zwykle oddawał przewagę w drugiej części dystansu. Nasz skifista w pierwszej części tego biegu dobrze realizował założenia taktyczne. Po pierwszym tysiącu był piąty. Na ostatni odcinek pięciuset metrów wpłynął na czwartej pozycji z półsekundową stratą do trzeciego Białorusina. Niestety niespodziewany dramat Polaka rozpoczął się 400 metrów przed metą, kiedy miał wysunąć się na trzecią pozycję, wbrew przewidywaniom trenerów, bardzo ostro zaatakował Białorusin, a to nasz zawodnik całkowicie opadł z sił i ostatecznie zaprzestał dalszej walki, kończąc wyścig z bardzo dużą stratą na piątej pozycji.

W finale B Polak całkowicie załamany słabym wynikiem w półfinale i brakiem awansu do finału A długo nie mógł się pozbierać. Próbował walczyć w drugiej połowie dystansu, ale to wystarczyło jedynie na zajęcie trzeciego miejsca.

Ostatecznie zajął dziewiąte miejsce w stawce 37 skifistów na Mistrzostwach Świata. Swoimi pierwszymi startami w tym sezonie Fabian rozbudził nadzieję na lepsze miejsce.

Niestety powtarza się stara prawda, że oprócz przygotowania motorycznego i technicznego na wynik sportowy wpływa wiele składowych. Wystarczy, że pęknie jedno ogniwo, a cel się oddala. Z silną psychiką skifisty trzeba się urodzić, albo na wytrenowanie jej potrzeba wiele lat. Pokutuje brak rywalizacji krajowej i znikome doświadczenie w startach międzynarodowych. Zawodnik trenowany podczas bezpośredniego przygotowania startowego w Wałczu warunkach bezstresowych, przy minimalnej rywalizacji jedynie podczas przejazdów kontrolnych Fabian nie zdołał wytrenować pełnej odporności psychicznej. Trudno też w takich warunkach o przełamanie granicy własnych możliwości w warunkach ekstremalnej walki sportowej w trakcie całego dystansu 2000m. Utrudniło to zaprezentowanie pełni możliwości zawodnika. W bieżącym roku trzeba było także zweryfikować wynik 6:07 na ergometrze wioślarskim 2000m, który wydawał się przepustką do pozycji medalowej.

Amerykanin, Duńczyk i Niemiec na ergometrach uzyskiwali rezultaty poniżej 6 minut. Pomimo wszystko, po analizie tegorocznych wyników skifistów można zaryzykować stwierdzenie, że przy optymalnej dyspozycji naszego zawodnika realny był jego awans do finału A.

Skład osady	Rok ur.	Klub
Zalega Bartłomiej	1999	Pegaz Wrocław
Domeradski Jan	2000	SMS/PTW Płock
Madaj Maciej	1999	Lotto Bydgoscia
Kasperek Krzysztof	2000	AZS AWF Kraków

Trenerzy klubowi:

Piotr Soroko - Pegaz Wrocław
 Krzysztof Kaliński - SMS/PTW Płock
 Tomasz Czubak - Lotto Bydgoscia

Trenerzy prowadzący w reprezentacji:

Krzysztof Gabrielewicz, Michał Gąszczak

Prognoza wyniku: VI-VIII miejsce

Ostateczny wynik: XI miejsce

Do tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów w konkurencji czwórek podwójnych juniorów zgłoszono 18 osad. Przy tej ilości załóg system eliminacji Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA przewiduje rozegranie trzech przedbiegów, z których pierwsze dwie osady bezpośrednio kwalifikowały się do półfinałów A/B. Następnie z dwóch repasaży po trzy pierwsze uzupełniły dwunasto-osadową stawkę półfinałową. Pozostałe czwórki w finale C walczyły o miejsca 13-18. Z dwóch półfinałów po trzy pierwsze osady kwalifikowały się do walki o medale w finale A, pozostałe w finale B rywalizowały o podział miejsc 7-12.

W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata wystartowało 25 czwórek, a złoty medal zdobyli Czesi przed Niemcami i Amerykanami. Z zawodników osad, które w ubiegłym roku startowały w finale Czesi w całości przeszli do grupy starszej. Z czwórki srebrnych medalistów – Niemców w osadzie pozostał tylko jeden, dwóch kolejnych startowało w dwójce podwójnej, zajmując czwarte miejsce. Z czwórki ubiegłorocznych brązowych medalistów – Amerykanów, trzech zawodników przeszło do grupy młodzieżowej, a czwarty, dwa lata od nich młodszy zdobył w tym roku tytuł Mistrza Świata w skifie. Czwarci Francuzi w całości przeszli do grupy starszej, kolejno u Nowozelandczyków pozostało w juniorach jeszcze dwóch zawodników i wystartowali w tym roku w tej samej konkurencji z innymi partnerami, ale zajęli odległe dwunaste miejsce. Z szóstej w ubiegłym roku w finale Danii pozostał w tej grupie wiekowej jeden zawodnik, który z nowym partnerem wystartował w dwójce podwójnej i zajął ósme miejsce.

W tegorocznych Mistrzostwach Europy złoty medal zdobyli Szwajcarzy przed Niemcami i Duńczkami. Szwajcarzy i Duńczycy do Trok przywieźli te same składy, a Niemcy zmienili dwóch zawodników. Polacy w tej konkurencji w Mistrzostwach Europy zajęli jedenaste miejsce i też zmieniono dwóch zawodników.

W składzie polskiej osady w tym roku wiosłowało czterech zawodników z czołówki rankingu wewnątrz krajowego w kategorii wioseł krótkich juniorów, którzy w sezonie po wykonaniu szeregu testów zaprezentowali najwyższy poziom sportowy. Do osady testowano łącznie siedmiu zawodników. Wzajemna rywalizacja utrzymywała wysoki poziom sportowy całej grupy. Na podstawie analizy indywidualnych możliwości oraz postępu wykonano testy przydatności do osady wielowiosłowej. Ostateczny skład osady został wyłoniony po analizie wyników wszystkich przejazdów kontrolnych w Wałczu, regat kontrolnych w Poznaniu i Kruszwicy oraz regat międzynarodowych w Monachium oraz tegorocznych Mistrzostwach Europy w Krefeld. Ze względu na wyrównany poziom sportowy zawodników podczas sezonu testowano kilka wariantów składu osady. Jednak żaden z wcześniej próbowanych zestawów nie osiągał

wymaganego wyniku. Ostateczny skład osady w okresie bezpośredniego przygotowania startowego zaczął osiągać podczas testów trenerskich na odcinkach kontrolnych oczekiwane rezultaty.

Polska czwórka wystartowała w tegorocznych mistrzostwach cztery razy. W przedbiegu, repasażu, półfinale i finale B, zajmując kolejno: czwarte, pierwsze, czwarte i piąte miejsce.

Załoga rozpoczęła starty w zawodach od przedbiegu w bardzo silnej obsadzie. Za przeciwników mieli osady, które finalnie zajęły trzecie(Włosi), szóste(Grecy), dziewiąte(Australia), dziesiąte(Estonia) i trzynaste(Ukraina) miejsce. Odpowiednio zmotywowani dobrze wystartowali utrzymując drugą pozycję premiującą awansem ponad 1500m, ale już po minięciu półmetka zauważalne było u zawodników postępujące opadanie z sił. Nasza czwórka dwie ostatnie pięćsetki mieli dopiero piąte w kolejności w stawce, co na mecie pozwoliło im zająć jedynie czwarte miejsce, ze stratą 4.22 sek do zwycięskich Włochów i 0.87 sek. do drugiego premiowanego bezpośrednim awansem do półfinałów miejsca. Uzyskali przy tym jedenasty rezultat wszystkich trzech przedbiegów.

Kolejny wyścig - bieg repasażowy, z którego trzy pierwsze osady uzyskiwało prawo startu w półfinałach, to dominacja naszej osady od pierwszych do ostatnich metrów dystansu. Polska osada miała najlepsze czasy trzech pierwszych pięćsetek, przypluwając na metę przed drugą Estonią 1.64 sek. i trzecimi Amerykanami 3.98 sek. Uzyskali trzeci rezultat tej fazy eliminacji, ale w bardzo wyrównanej stawce. Analiza tego biegu napawała optymizmem i osada z wysokim morale przystąpiła do walki w półfinale.

Bieg półfinałowy to pokaz niezwykle wyrównanego poziomu czwórek podwójnych, a o awansach do finałów ostatecznie zadecydowały setne sekundy. Polakom, którzy podjęli walkę o finał zabrakło do awansu 0,42 sek, a do drugiego miejsca 0,62 sek. Niestety awans do finału „przespali” na trzeciej pięćsetce, którą mieli najślabszą z całej stawki walczących czwórek. Uzyskali na mecie szósty rezultat obu półfinałów. Osady, które naszą czwórkę wyeliminowały w ostatecznej walce o medale zajęły: drugie, czwarte i szóste miejsce. Niestety, ale liczy się tylko bezpośrednia walka.

Po rozmowach przed finałem B osada wydawała się odpowiednio zmotywowana. Wystartowała bardzo ambitnie prowadząc pierwszy 1000m. W połowie dystansu do walki o jak najwyższą pozycję włączyły się osady z innych krajów. Naszej czwórce ponownie zabrakło za półmetkiem wytrzymałości regatowej i nie była w stanie odeprzeć tych ataków. Ostatecznie przekroczyła linię mety na miejscu piątym miejscu, ulegając między innymi 4.54 sek. zwyciężskim Amerykanom i 3.17 sek. drugim Czechom, z którymi wygrali poprzedniego dnia w walce o finał.

Podsumowując start tej osady w tegorocznych Mistrzostwach Świata trzeba stwierdzić, że osada była dobrze przygotowana fizycznie i technicznie, świadczyć o tym może chociażby fakt, że jej najlepszy rezultat uzyskany w Trokach odbiegał od najlepszego czasu konkurencji zaledwie o 0.67 sek. Jednak w Mistrzostwach Świata przy dużej ilości startujących w danej konkurencji załóg i gdzie poziom osad jest niezwykle wyrównany ważne są wszystkie aspekty przygotowań zawodników. Niezwykle istotna jest umiejętność regeneracji. W treningu stosujemy wprawdzie mocne akcenty treningowe, ale naprzemian z lżejszymi, a w Trokach wyścig w finale B był czwartym, kolejnym biegiem dla naszych zawodników, który trzeba przejechać na maksymalne swoje możliwości, przy czym każde, nawet najmniejsze potknięcie jest natychmiast wykorzystywane przez przeciwników. Zawodnicy wchodzący w skład naszej czwórki swoim poziomem technicznym znacznie odbiegali od swoich rówieśników w kraju, a na taki poziom tej osady złożyły się niemal dwuletnie przygotowania. Tym bardziej, więc pozostaje pewien niedosyt spowodowany tak nieznacznym brakiem tej czwórki do ostatecznej walki medalowej.

Skład osady	Rok ur.	Klub
Budzyński Tomasz	1999	WTW Włocławek
Skiercki Jędrzej	1999	Lotto Bydgosia

Trenerzy klubowi:

Krzysztof Gabryelewicz - WTW Włocławek

Tomasz Czubak - Lotto Bydgosia

Trener prowadzący w reprezentacji:

Gąszczak Michał

Prognoza wyniku: IX-XII miejsce**Ostateczny wynik: XVI miejsce**

W tej konkurencji do tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów zgłoszono 27 dwójek. Przy takiej ilości osad rozegrano najpierw pięć przedbiegów, z których po cztery pierwsze zdobywały bezpośredni awans do czterech ćwierćfinałów, a następnie dwa repasaże, z których po dwie pierwsze dwójki uzupełniły tę 24-osadową stawkę. Pozostałe trzy załogi walczyły w finale E o miejsca 25-27. Z ćwierćfinałów po trzy pierwsze osady utworzyły półfinały A/B, a pozostałe półfinały C/D. Z półfinałów po trzy pierwsze dwójki awansowały odpowiednio do finałów A lub C, pozostałe do finałów B lub D.

W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata startowało w tej konkurencji 30 osad, a złoty medal zdobyli reprezentanci Nowej Zelandii przed Niemcami i Włochami. Z sześciu dwójek startujących w ubiegłorocznym finale w grupie juniorów pozostał w tym roku tylko jeden zawodnik z zajmującej czwarte miejsce Białorusi, ale w Trokach startował w skifie i to właśnie on wyeliminował naszego reprezentanta Fabiana Barańskiego z walki w finale A.

W tegorocznych Mistrzostwach Europy Juniorów w niemieckim Krefeld złoty medal zdobyli Niemcy przed Belgami i Białorusią.

W Mistrzostwach Świata w Trokach w naszej reprezentacji wystartowała dwójka, która wywalczyła sobie prawo startu w ostatniej fazie przygotowań, po udanym wyścigu kontrolnym w Centralnym Ośrodku Przygotowań Olimpijskich w Wałczu, w którym zrealizowała zadanie z wyznaczonym limitem czasowym na 6:40. Uzyskała czas 6:37 i podjęto decyzję o zgłoszeniu jej do mistrzostw. Zawodnicy byli objęci przygotowaniem w całym okresie, ze względu na to, że brali udział w selekcji do czwórki podwójnej. Pomimo bardzo ambitnej postawy i dobrego przygotowania fizycznego różnili się stylami technicznymi, akcentując pracę pióra w wodzie w innym momencie. Wszystkie czasy przejazdów na zgrupowaniu poprzedzającym wyjazd na Mistrzostwa Świata wykazywały dobrą prędkość jazdy torowej, ale zaległości w startowej i finiszowej części dystansu 2000m.

W Trokach polska dwójka wystartowała cztery razy. W przedbiegu, ćwierćfinale, półfinale i finale C, zajmując kolejno miejsca trzecie, czwarte, trzecie i czwarte.

W wyścigu eliminacyjnym Polacy mieli sporo szczęścia w losowaniu. Trafili wprawdzie na Niemców, którzy ostatecznie zajęli czwarte miejsce w tych mistrzostwach, ale pozostałe osady to Serbowie (ostatecznie 24 miejsce), Uzbekistan (19 miejsce) i Armenię (27 miejsce). a premowane awansem do ćwierćfinałów były pierwsze cztery osady. Nasza dwójka do półmetka płynęła na czwartej pozycji, potem trzecim, aby na ostatniej pięćsetce pokazać, że

ma jeszcze rezerwy, uzyskując najlepszy czas tego odcinka. Ostatecznie jednak zajęła trzecie miejsce 2.19 sek. za Niemcami i 0.37 sek. Serbią, a 11.06 sek. przed Uzbekistanem. Niestety końcowy rezultat był dopiero piętnastym z całej stawki pięciu przedbiegów.

W ćwierćfinale także nie mieli najmocniejszych osad tych mistrzostw. Wystartowały załogi, które ostatecznie zajęły szóste, siódme, dziesiąte, piętnaste i dwudzieste miejsca. Niestety zgodnie z obawami na pierwszy pomiar czasu po 500 metrach polska dwójka przepłynęła dopiero na piątym miejscu ze stratą 2.17 sek. do prowadzących Mołdawian. Na półmetku tracili 3.46 sek. i 3.09 sek. na 500 metrów przed metą, ale zajmowali czwarte miejsce ze stratą 1.04 sek. do trzecich Hiszpanów i 2.0 sek. za drugimi w tym momencie Mołdawianami. Z walki o wejście do półfinału nie zrezygnowali również Ukraińcy, którzy płynęli za Polakami tracąc tylko 0.76 sek. Ostateczna walka o awans rozegrała się na ostatnich 200m pomiędzy Słowacją, Hiszpanią, Polską i Ukrainą. Niestety, podobnie jak podczas treningów zabrakło umiejętności wygenerowania dużej prędkości łodzi na finiszowych metrach i ostatecznie nasza osada zakończyła wyścig na czwartym miejscu ze stratą 0.5sek. do trzecich Hiszpanów i 2.1 sek. do zwycięskich Mołdawian. Polska dwójka pomimo tak zaciętej walki uzyskała dopiero trzynasty rezultat wszystkich czterech ćwierćfinałów. Potwierdził się fakt, że przeciwnicy nie byli najmocniejsi i przy lepszej jeździe na początku dystansu można było awansować do półfinału.

Po przegranej walce o awans do półfinału A/B zostały jeszcze do rozegrania dwa wyścigi. Założeniem na półfinał C/D było zagwarantowanie sobie awansu do finału C jak najmniejszym kosztem energetycznym. Jednak okazało się, że na zawodach tej rangi nie ma łatwych biegów. Pięć dwojek walczyło o trzy premiovane awansem miejsca, a do półmetka także ta szósta – Serbowie. Na metę pięć osad przyptynęło w granicach 3.78 sek, ale na szczęście nasza dwójka na trzecim miejscu ze stratą 2.01 sek. do zwycięskich Nowozelandczyków. Polacy uzyskali przy tym czwarty rezultat obu półfinałów C/D.

Tak, więc ostatnim wyścigiem Mistrzostw Świata Juniorów tej osady był finał C. Po analizie dotychczasowych międzyczasów wszystkie osady prezentowały zbliżony poziom sportowy i należało popłynąć zdecydowanie lepiej początek dystansu. Po pierwszych 500m nasza osada zajmowała trzecie miejsce, a różnica do pierwszych Litwinów wynosiła niecałą sekundę. Na półmetku Litwini wywalczyli sobie prawie dwu sekundową przewagę nad drugim Zimbabwe i trzecią Ukrainą. Nasza osada płynęła w tym momencie, jako czwarta ze stratą 2.78 sek. Niestety zmiana dotychczasowej taktyki na ten wyścig nie przyniosła oczekiwanych rezultatów. Pomimo lepszej pierwszej pięćsetki, to wydatek energetyczny był tak duży, że nie potrafili oni nawiązać walki w dalszej części dystansu, a szczególnie na finiszu.

Ostatecznie dwójka podwójna zajęła czwartą pozycję w finale C zajmując 16 miejsce spośród 27 startujących. Był to na pewno występ poniżej oczekiwań samych zawodników i trenera. Strat należy szukać także w przygotowaniu mentalnym. Sukcesy krajowe zamazują rzeczywistość. Należy odróżnić niepopartą niczym wielkomocarstwowość od wysokiego morale zawodników. Brakuje prawdziwej rywalizacji w kraju na wysokim poziomie, gdzie podczas w walki w torze liczy się każda stracona sekunda decydująca o ostatecznym wyniku sportowym.

V. DWÓJKA PODWÓJNA JUNIOREK JW2x

Skład osady	Rok ur.	Klub
Lesner Zuzanna	1999	SMS/UKS Ateny Wałcz
Partyka Michalina	1999	WTW Warszawa

Trenerzy klubowi:

Jacek Błoch	- SMS/UKS Ateny Wałcz
Danuta Kotwińska	- WTW Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Anna Kliber

Prognoza wyniku: XI-XII miejsce

Ostateczny wynik: XXVI miejsce

W tej konkurencji do tegorocznych Mistrzostw Świata Juniorów zgłoszono 28 dwójek. Przy takiej ilości osad rozegrano najpierw pięć przedbiegów, z których po cztery pierwsze zdobywały bezpośredni awans do czterech ćwierćfinałów, a następnie dwa repasaże, z których po dwie pierwsze dwójki uzupełniły tę 24-osadową stawkę. Pozostałe trzy załogi walczyły w finale E o miejsca 25-28. Z ćwierćfinałów po trzy pierwsze osady utworzyły półfinały A/B, a pozostałe półfinały C/D. Z półfinałów po trzy pierwsze dwójki awansowały odpowiednio do finałów A lub C, pozostałe do finałów B lub D.

W ubiegłorocznych Mistrzostwach Świata startowało w tej konkurencji 23 osady, a złoty medal zdobyły Amerykanki przed Greczynkami i Włoszkami. Z ubiegłorocznych finalistek jedna z Amerykanek startowała w tym roku w czwórce podwójnej, która zajęła piąte miejsce, a obie Niemki, które w ubiegłym roku zajęły szóste miejsce w Trokach startowały w srebrnej czwórce podwójnej. Pozostałe zawodniczki ze względu na wiek przeszły do grupy młodzieżowej.

W tegorocznych Mistrzostwach Europy złoty medal zdobyły Niemki, przed Irlandkami i Włoszkami. Z nacji, które w Krefeld miały medale na Mistrzostwa Świata tylko Irlandczycy przystali te same zawodniczki, które ostatecznie były siódme. Włosi wymienili połowę składu i zajęli czwarte miejsce, a Niemcy wystawili całkiem inny zestaw zawodniczek, który zdobył srebrny medal.

Przy tworzeniu osad wioseł krótkich pod kątem startu w Mistrzostwach Świata Juniorek w naszej reprezentacji już na początku sezonu niepokoił niski poziom sportowy prezentowany w indywidualnych sprawdzianach, a także brak kandydatek o dobrych parametrach fizycznych. Podstawą doboru zawodniczek były wyniki osiągnięte podczas Centralnych Kwalifikacyjnych Regat w Poznaniu na jedynekach.

Pierwsze starty międzynarodowe w tym sezonie nie należały do udanych. Aby spróbować uratować sytuację powstała koncepcja długiego zgrupowania na wodzie przygotowującego zawodniczki do ewentualnego startu w tej najważniejszej imprezie sezonu, czyli w Mistrzostwach Świata. Takie zgrupowanie rozpoczęto pod koniec czerwca, które trwało do końca lipca. Powołano 10 czołowych zawodniczek, biorąc również pod uwagę postęp i wyniki Regat Kontrolnych w Kruszwicy. Pomimo usilnych prób podczas zgrupowania nie dało się dokonać wymaganego podniesienia poziomu sportowego i planowana koncepcja musiała

ulec pewnej korekcie. Podzielono zawodniczki ze względu na wiek i wyznaczono im różne cele. Zawodniczki młodszego rocznika przygotowywały się dalej do regat Coupe de la Jeunesse, a zawodniczki starsze do ewentualnego startu w Mistrzostwach Świata Juniorów. Jednak technika wiosłowania zawodniczek była tak odmienna, że jedyną możliwą konkurencją mogła być dwójka podwójna. Ustalono limit czasu na 7:25. Po wielu przejazdach kontrolnych wyłoniono dwie dwójki: Michalina Partyga (WTW Warszawa) z Zuzanną Lesner (SMS Wałcz) oraz Magdalena Sochocka (KTW Kalisz) z Martą Konieczną (AZS AWF Gorzów). Pomimo tego, że pierwsza z wymienionych osad ostatecznie tą rywalizację wygrała, to nie odbiegała znacząco poziomem sportowym. Reprezentujące nas w dwójce podwójnej zawodniczki w międzyczasie, w połowie lipca, zdobyły jeszcze srebrny i brązowy medal w jedynkach w Mistrzostwach Polski Juniorek. Można była już wtedy dyskutować o poziomie tej konkurencji, gdyż złoty medal zdobyła zawodniczka trenująca do ostatniej chwili przed Mistrzostwami Polski w długo-wiosłowej czwórce bez sterniczki.

Polska dwójka wystartowała w Trokach trzy razy. W przedbiegu, repasażu i finale E, zajmując kolejno piąte (ostatnie), trzecie (przedostatnie) i drugie miejsce. W trakcie tych wyścigów pokonały tylko z dwie nacje: Kazachstan i Mołdawię.

W pierwszym swoim biegu mistrzostw, w przedbiegu zawodniczki uplasowały się na ostatnim - piątym miejscu nie nawiązując ani przez moment walki z przeciwniczkami, do ćwierćfinałów awansowały pierwsze cztery osady. Uzyskały dwudziesty czwarty rezultat wszystkich pięciu przedbiegów.

Polkom pozostało, więc szukać szczęścia w repasażu i walczyć o jedno z dwóch miejsc premiowanych awansem w ćwierćfinałach. I trzeba przyznać, że zawodniczki w torze tą walkę podjęły. Przewodziły stawce jeszcze niecałe 500 metrów przed metą, ale już można było zaobserwować, że całkowicie tracą siły i ostatecznie nasza załoga wpłynęła na linię mety, jako trzecia za osadami Chin i Estonii z piątym rezultatem obu repasaży, ale najlepszym wśród osad pozostających w ostatnim finale – finale E.

Niestety i w tym finale Polki musiały uznać wyższość dwójki z Serbii ulegając jej na mecie 2.64 sek.

Podsumowując start tej osady w Trokach trzeba jednoznacznie stwierdzić, że zawodniczki żadnego biegu nie mogły uznać za udany. Wydawało się z boku, że z biegu na bieg gdzieś traciły ambicję, wolę walki i chęć zwycięstwa, ale tak naprawdę to ze względu na swój niski poziom sportowy nie powinny na Mistrzostwa Świata w ogóle pojechać. W każdym wyścigu w drugiej części dystansu na bazie zmęczenia także technika wiosłowania ulegała deformacji i pozostawiała wiele do życzenia. Start tej załogi należy uznać za skrajnie nieudany, ale na tym przykładzie należy wyciągnąć również wnioski, aby precyzyjniej dobierać zasady w celu określenia poziomu sportowego i szans konkretnej grupy zawodników czy też osady. W tym konkretnym przypadku sukcesy krajowe nie znalazły żadnego odzwierciedlenia w rywalizacji międzynarodowej. Podobnie zresztą było w ubiegłym roku z wiośłami długimi juniorów.

UWAGI I WNIOSKI

- W dalszym ciągu tak mała reprezentacja licząca zaledwie trzynaście osób jest odwróceniem proporcji jaka powinna być zachowana dla tej kategorii wiekowej, której liczebność powinna dawać szansę w przyszłości na selekcję, a reprezentacja tej kategorii wiekowej przekazywać do starszych grup wartościowych zawodników.
- Po przeciętnym starcie w Mistrzostwach Europy Juniorów w Krefeld, gdzie żadna polska osada nie zdobyła medalu, trudno było o wskazanie podpory reprezentacji naszych juniorów. Trzy osady: czwórka bez sterniczki junierek, jedynka juniorów i czwórka podwójna juniorów dokonały znacznego postępu w technice wiosłowania i prędkości płynięcia łodzi. Dwa długie zgrupowania w Centralnych Ośrodkach Przygotowań Olimpijskich w Szczyrku i Wałczu pozwoliły zbudować formę, ujednoczyć technikę wiosłowania i spowodować zmianę jakości szkolenia. W konsekwencji przyniosło to wymierny efekt w umiejętności podjęcia rywalizacji sportowej na najwyższym światowym poziomie. Nastąpił zauważalny postęp do roku ubiegłego. Wymienione załogi nawiązały równozędną walkę sportową a o braku sukcesu zdecydowały szczegóły, które ostatecznie wpłynęły na końcowy wynik sportowy.
- Oprócz wymienionych osad w Mistrzostwach wystartowały jeszcze dwie załogi, które kwalifikacje zdobyły w okresie bezpośredniego przygotowania startowego w przejazdach kontrolnych limitem czasowym. Obie osady dwójek podwójnych junierek i juniorów przekroczyły określony limit i w związku z tym zapadła decyzja o starcie dwóch kolejnych załóg w Mistrzostwach Świata Juniorów.
- Ciągłe podnoszenie poziomu sportowego powinno być jedynym możliwym warunkiem pozwalającym na start w głównych imprezach sezonu, a wszelkie odstępstwa i wyjątki potwierdzają jedynie tę regułę.
- W związku z powrotem szkolenia juniorów i juniorów młodszych do Kadr Wojewódzkich konieczne jest stworzenie alternatywnego programu szkolenia przy Polskim Związku Towarzystw Wioślarskich celem wyselekcjonowania i szkolenia utalentowanych zawodniczek i zawodników z dobrymi parametrami fizjologicznymi stanowiących zaplecze reprezentacji.
- Niezmiennie udział w reprezentacji zawodniczek i zawodników pochodzących ze Szkół Mistrzostwa Sportowego jest znikomy, a powinien on stanowić załączek reprezentacji. W tym sezonie zaledwie jeden zawodnik i jedna zawodniczka z wymienionej wcześniej dwójki podwójnej junierek są uczniami SMS. Dokonane zmiany w systemie jakości naboru, przyniosły wymierny efekty w parametrach zawodników, kuleje jednak program przygotowania aktualnie uczęszczających, który na chwilę obecną nie przynosi wymiernych efektów.
- W reprezentacji na Mistrzostwach Świata wystartowało 5 zawodników po raz drugi i troje zawodników z młodszego rocznika urodzonych w 2000 roku. Zaproponowane załogi nie miały konkurencji w kraju. Jedynie w dwójce podwójnej kobiet na najniższym poziomie sportowym rywalizowały dwie załogi. Do zaproponowanych innych biegów kwalifikacyjnych w Wałczu nie zgłosiła się żadna osada z kraju.